

যীচু খ্ৰীষ্টৰ
আচৰিত
জীৱন

আমাৰ বখীয়া কোন?

যীচু খ্ৰীষ্ট সাধাৰণতে কোনো বিখ্যাত লোক নাছিল যি জন বহু বছৰৰ আগতে জীয়াই আছিল আৰু মৰিল। শাস্ত্ৰ অনুসাৰে তেওঁ পাপী মানৱক তেওঁৰ জীৱন আৰু তেজ দি পাপৰ শক্তিৰ পৰা আৰু চয়তান আৰু মৃত্যুৰ পৰা বচাব পাৰে। তেওঁ আজিও জীয়াই আছে আৰু তেওঁলৈ যি জন আহে সেই সকলোকে তেওঁ অনন্ত জীৱন দিয়ে।

যীচু খ্ৰীষ্টক গ্ৰাহ্য বা অগ্ৰাহ্য ক'বাই হ'ল জীৱন বা মৃত্যুৰ কাৰণ। যি জনে পুত্ৰক পালে, তেওঁৰ জীৱন আছে; যি জনে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰক পোৱা নাই তেওঁৰ জীৱন নাই (১ যোহন ৫:১২) আৰু আন ক'তো পৰিত্ৰাণ নাই; কিয়নো যাৰে আমি পৰিত্ৰাণ পাব লাগে স্বৰ্গৰ তলত মানুহৰ মাজত দিয়া আন কোনো নাম নাই। (পাচনী ৪:১২)

আপুনি যেতিয়া যীচু খ্ৰীষ্টৰ আচৰিত জীৱনৰ বিষয়ে অধ্যয়ন কৰিছে আপোনালৈ ঈশ্বৰ প্ৰকৃত ভাৱে অনুভৱ হওঁক। আৰু এক মাত্ৰ সত্য ঈশ্বৰ যি তুমি, তোমাক আৰু তুমি পঠিওৱা যীচু খ্ৰীষ্টক জনা এইয়েই অনন্ত জীৱন (যোহন ১৭:৩২)। আপুনি যীচুক নিজৰ হৃদয়ত আপোনাৰ ব্যক্তিগত উদ্ধাৰকৰ্তা আৰু প্ৰভু ৰূপে গ্ৰহণ কৰিছেনে? যদি কৰা নাই তেন্তে আজি তাক কৰক।

আদিতৈ বাক্য আছিল, আৰু বাক্য ঈশ্বৰে সৈতে আছিল, আৰু বাক্যই স্বয়ং ঈশ্বৰ। তেওঁ আদিতৈ

হ'ল আৰু যি যি হ'ল, সেইবোৰৰ এটাও তেওঁৰ বিনে নহ'ল। সেই বাক্য মাংস হ'ল আৰু সত্যতাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ, আমাৰ মাজত বসতি কৰিলে, তাত পিতৃৰ একমাত্ৰ পুত্ৰৰ উপযুক্ত যি প্ৰভাৱ সেই প্ৰভাৱ আমি দেখিলোঁ। যোহন ১ঃ১-৩, ১৪ পদ

স্বৰ্গত আৰু পৃথিৱীত দৃশ্য আৰু অদৃশ্য যি যি আছে, সিংহাসন হওক বা প্ৰভুত্ব হওক, আধিপত্য হওক বা ক্ষমতা হওক, সকলোকে তেওঁৰ দ্বাৰাই আৰু তেওঁৰ নিমিত্তেই স্ৰজা হ'ল। আৰু তেওঁ সকলোৰে পূৰ্বৰ পৰা আছে আৰু তেওঁতেই সকলোৰে স্থিতি হৈছে। কলচীয়া ১ঃ ৬-১৭ পদ

পূৰ্বকালত ঈশ্বৰে ভাগে ভাগে অনেক প্ৰকাৰে ভাববাদী সকলৰ দ্বাৰাই পূৰ্ব পুৰুষসকলক কথা

কথা ক'লে সেই পুত্ৰকেই তেওঁ সকলোৰে অধিকাৰী নিযুক্ত কৰিলে আৰু তেওঁৰ দ্বাৰাই সৃষ্টিখন নিৰ্মাণো কৰালে। ইব্ৰী ১ঃ১-২ পদ

কিন্তু পুত্ৰৰ উদ্দেশ্যে হ'লে কয়, হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ সিংহাসন সদাকাল স্থায়ী, তোমাৰ ৰাজদণ্ড সৰলতাৰ দণ্ড; তুমি ধৰ্মক প্ৰেম কৰিলা, অধৰ্মক ঘিন কৰিলা; এই কাৰণে ঈশ্বৰে, তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাৰ সংগীবিলাকতকৈ তোমাক অধিক আমোদ ৰূপ তেলেৰে অভিসিক্ত কৰিলে। আৰু হে প্ৰভু, তুমি আদিতৈ পৃথিৱীৰ মূল স্থাপন কৰিলা; আকাশ মণ্ডলো তোমাৰ হাতৰ কৰ্ম।

ইব্ৰী ১ঃ ৮ ক, ১০

যীচুৰ জীৱনৰ ওপৰত ভাববাদী সকলৰ ভাববানী

কিন্তু হৈ বৈথলেহেম ইফ্ৰাথা, যিহুদাৰ গোষ্ঠীবোৰৰ মাজত গন্য হ'বলৈ অতি ক্ষুদ্ৰ যি তুমি, তোমাৰ

এজনা উৎপন্ন হ'ব, পূৰ্বকালৰ পৰা, অনাদি কালৰে পৰা তেওঁৰ উৎপত্তি।

মীখা ৫ঃ২ পদ

কিয়নো আমালৈ এটি ল'ৰা জন্মিল আমাক এটি পুত্ৰ দান কৰা হ'ল; আৰু তেওঁৰ কান্ধত শাসন ভাৰ অৰ্পিত হ'ব, আৰু তেওঁ আশ্বাৰ্য মন্ত্ৰী, পৰাক্ৰমী ঈশ্বৰ, অনন্তকাল স্থায়ী পিতৃ, আৰু শান্তিৰাজ নামেৰে প্ৰখ্যাত হ'ব। এতিয়াৰ পৰা চিৰকাললৈকে সুবিচাৰ আৰু ধাৰ্মিকতাৰ দ্বাৰাহ দায়ুদৰ সিংহাসন আৰু ৰাজ্য সুস্থিৰ আৰু দৃঢ় কৰিবলৈ, সেই সিংহাসনত আৰু ৰাজ্যত তেওঁ ৰাজ্য শাসন আৰু শান্তি বৃদ্ধিৰ শেষ নহ'ব।

যিচয়া ৯ ঃ ৬ - ৭

তেওঁ ঘৃণিত আৰু মানুহৰ দ্বাৰাই পৰিত্যক্ত হ'ল তেওঁ শোকাতুৰ আৰু যাতনা - পৰিচিত

নিচিনা, তেওঁক তুচ্ছ কৰা হ'ল আৰু আমি তেওঁক শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞান কৰা নাই। নিশ্চয়ে তেওঁ আমাৰ যাতনাবোৰ ল'লে, আমাৰ ৰোগ ভাৰ বলে, তথাপি আমি হ'লে তেওঁক আঘাতিত ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই প্ৰহাৰিত আৰু দুখিত যেন জ্ঞান কৰিলোঁ।

কিন্তু আমাৰ অধৰ্মবোৰৰ নিমিত্তে তেওঁক খোজা হ'ল আমাৰ অপৰাধবোৰৰ নিমিত্তে গুড়ি কৰা হ'ল আমাৰ শান্তিজনক শান্তি তেওঁৰ ওপৰত পৰিল, আৰু তেওঁৰ গাৰ সাঁচ বহা কোব দ্বাৰাই আমি সুস্থ হলোঁ।

যিচয়া ৫৩ঃ ৩, ৪, ৫ পদ

খ্ৰীষ্ট, যীচুত যি ভাব, সেয়ে তোমালোকতো হওঁক। তেওঁ ঈশ্বৰ ৰূপী থাকোঁতে, ঈশ্বৰৰ সমান হোৱাকেই নিজকে কাঢ়ি লোৱা বুলি নামানিলে; কিন্তু নিজকে শূন্য কৰি, দাসৰ ৰূপ ধাৰণ কৰি, মানুহৰ নিচিনা হ'ল, আৰু আকাৰ - প্ৰকাৰত মানুহৰ দৰে হৈ নিজকে সৰু কৰি, মৃত্যুলৈকে এনে কি, ত্ৰুচীয়া মৃত্যুলৈকে আজ্ঞাধীন হ'ল।

ফিলিপীয়া ২ : ৫-৮ পদ

যীচুৱে তেওঁবিলাকক ক'লে, ঈশ্বৰ তোমালোকৰ পিতৃ হোৱা হ'লে, তোমালোকে মোক প্ৰেম কৰিলাহেঁতেন; কিয়নো মই ঈশ্বৰৰ পৰা ওলাই আহিলোঁ; কাৰণ, মই আপোনা - আপুনি অহা নাই, তেৰেই মোক পঠাই দিলে,

তোমালোক মোৰ কথা কিয় নুবুজা?

যোহন ৮ : ৪১ পদ

এই হেতুকে খ্ৰীষ্টে জগতত সোমোৱা কালত কয়, তুমি বলিদান আৰু নৈবেদ্যলৈ ইচ্ছা নকৰিলা, কিন্তু মোলৈ শৰীৰ যুগুত কৰিলা।

ইব্ৰী ১০ : ৫ পদ

আৰু শিশু সন্তান বিলাক তেজ আৰু মাংসৰ ভাগী হোৱাত মৃত্যুৰ পৰাক্ৰম থকাটোক, অৰ্থাৎ চয়তানক মৃত্যুৰ দ্বাৰাই অকৰ্মণ্য কৰিবলৈ, আৰু যিবিলাকে মৃত্যুৰ ভয়ত গোটেই আয়ুসৰ দিন দাসত্বৰ অধীন আছিল, তেওঁ বিলাকক মুক্ত কৰিবলৈ, তেওঁ নিজেও একে দৰে সেই উভয়ৰ ভাগী হ'ল।

ইব্ৰী ২ : ১৪, ১৫ পদ

যীচুৰ পৃথিৱীলৈ অহাৰ উদ্দেশ্য

কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰ সেৱা শুশ্ৰূষা পাবলৈ নহয়, কিন্তু সেৱা - শুশ্ৰূষা কৰিবলৈ, আৰু অনেকৰ মুক্তিৰ মূল্যৰ অৰ্থে নিজৰ প্ৰাণ দিবলৈহে আহিল।

মাৰ্ক ১০ : ৪৫ পদ

কিয়নো জগতৰ সোধ বিচাৰ কৰিবলৈ নহয়, কিন্তু জগতে তেওঁৰ দ্বাৰাই পৰিত্ৰাণ পাবলৈহে ঈশ্বৰে পুত্ৰকে জগতলৈ পঠালে।

যোহন ৩ : ১৭ পদ

তাতে পীলাতে তেওঁক ক'লে, তেস্তে তুমি ৰজা নে? যীচুৱে উত্তৰ দিলে, মই যে ৰজা হওঁ, ইয়াক তুমিয়েই কৈছা। সত্যতাৰ পক্ষে সাক্ষ্য দিবলৈ মই জন্ম ধৰি এই জগতলৈ আহিলোঁ।

যোহন ১৮ : ৩৭ পদ

পাপী লোকৰ পৰিত্ৰাণ কৰিবৰ কাৰণে, যীচু

খ্ৰীষ্ট যে জগতলৈ আহিল, এই কথা বিশ্বাসযোগ্য, আৰু সকলোৰে গ্ৰাহ্য কৰিবৰ যোগ্য, সেই পাপীলোকৰ মাজত ময়েই প্ৰধান।

১ তীমথিয় ১ : ১৫ পদ

ঈশ্বৰৰ একজাত পুত্ৰৰ দ্বাৰাই আমি জীৱন লাভ কৰিবলৈ ঈশ্বৰে যে তেওঁক জগতলৈ পঠালে ইয়াতে আমালৈ ঈশ্বৰৰ প্ৰেম প্ৰকাশিত হ'ল।

১ যোহন ৪ : ৯ পদ

কিন্তু পাছে কাল সম্পূৰ্ণ হ'লত, বিধানৰ অধীন হোৱাবিলাকক মুক্ত কৰিবলৈ, আৰু আমি তুলনীয়া পুত্ৰৰ বাব পাবলৈ, তিৰোতাত জন্ম পোৱা আৰু বিধানৰ অধীনে জন্ম পোৱা নিজ পুত্ৰক ঈশ্বৰে পঠাই দিলে।

গালাতীয়া ৪ : ৪-৫ পদ

পাছে ষষ্ঠ মাহত, গালীলৰ নাচৰৎ নগৰলৈ দায়ুদৰ বংশৰ যোচেফ নামেৰে এজন মানুহলৈ বাগ্‌দান কৰা মৰিয়ম নামেৰে এজনী কন্যাৰ ওচৰলৈ, গাৰিৰেল দূতক ঈশ্বৰৰ পৰা পঠোৱা হৈছিল; তাতে সেই দূতে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে।

লুক ১ঃ ২৬ - ২৭

তাতে দূতে তেওঁক ক'লে, হে মৰিয়ম, ভয় নকৰিবা; কিয়নো তুমি ঈশ্বৰৰ পৰা অনুগ্রহ পালা। আৰু চোৱা, তুমি গৰ্ভৱতী হৈ পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিবা; আৰু তেওঁৰ নাম যীচু থবা। তেওঁ মহান হ'ব, আৰু সৰ্বোপৰি জনাৰ পুত্ৰ বুলি প্ৰখ্যাত হ'ব; আৰু প্ৰভু পৰমেশ্বৰে তেওঁৰ পিতৃ দায়ুদৰ সিংহাসন তেওঁক দিব...তেওঁৰ ৰাজ্যৰ অন্ত কেতিয়াও নহয়। তেতিয়া মৰিয়মে দূতক ক'লে, মই পুৰুষৰ মুখ দেখা নাই, তেনে স্থলত এই কথা

কেনেকৈ হ'ব পাৰে? তাতে দূতে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, পবিত্ৰ আত্মা তোমাৰ ওপৰলৈ আহিব... এই হেতুকে সেই পবিত্ৰ গৰ্ভফলৰ নাম ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ বুলি প্ৰখ্যাত হ'ব। আৰু চোৱা, তোমাৰ জ্ঞাতি এলীচাবেতে বৃদ্ধকালতো পুত্ৰ গৰ্ভধাৰণ কৰিবৰ এতিয়া ছমাহ হ'ল। কিয়নো ঈশ্বৰৰ পৰা ওলোৱা কোনো কথা শক্তিহীন নহ'ব। লুক ১ঃ ৩০ - ৩৭

কিন্তু চোৱা, তেওঁ এইবোৰ কথা চিন্তা কৰোতেই প্ৰভুৰ দূত এজনে তেওঁৰ সপোনত দৰ্শন দি ক'লে, হে দায়ুদৰ সন্তান যোচেফ...কিয়নো তেওঁৰ গৰ্ভ পবিত্ৰ আত্মাৰ পৰা হৈছে। তেওঁ এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিব, আৰু তুমি তেওঁৰ নাম যীচু থবা। কাৰণ তেৱেই নিজৰ লোকক তেওঁবিলাকৰ পাপবোৰ পৰা ত্ৰান কৰিব।

মথি ১ঃ ২০ - ২১ পদ

সেই সময়ত, জগতখনেই নাম লিখি দিবলৈ আগস্ত কৈচৰৰ পৰা ছকুম হ'ল। চিৰিয়া দেশৰ অধিপতি কুৰীণিয়ৰ দিনত এয়ে প্ৰথম পিয়ল হৈছিল। তাতে নাম লিখাবলৈ... আৰু যোচেফ ও নামে লিখাবলৈ তেওঁলৈ বাঞ্ছান কৰা গৰ্ভৱতী মৰিয়মক লগতলৈ নিজে দায়ুদৰ বংশ আৰু গোষ্ঠীৰ হোৱা হেতুকে, গালীলৰ নাচৰৎ নগৰৰ পৰা যিহুদিয়ালৈ বৈৎলেহেম নামেৰে দায়ুদৰ নগৰলৈ গ'ল। পাছে তেওঁলোক তাতে থাকোঁতে... তেওঁ নিজৰ জেষ্ঠ পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিলে। আৰু তেওঁক কাপোৰেৰে মেৰিয়াই, দানা-পাত্ৰত শুৱাই থলে; কাৰণ আলহী ঘৰত তেওঁলোকৰ নিমিত্তে ঠাই নাছিল। তেতিয়া সেই দেশৰ কেতবিলাক মেৰ - ৰখীয়াই পথাৰত নিজৰ নিজৰ জাকবোৰ ৰাতি পৰ দি ৰখি আছিল। এনেতে

প্ৰভুৰ এজন দূত আহি তেওঁলোকৰ ওচৰত থিয় হ'ল, আৰু তেওঁলোকৰ চাৰিওফালে প্ৰভুৰ মহিমা প্ৰকাশিত হ'ল, তাতে তেওঁলোকৰ অতিশয় ভয় লাগিল। কিন্তু দূতে তেওঁলোকক ক'লে, ভয় নকৰিবা; কিয়নো চোৱা, যি শুভ বাৰ্ত্তা সকলো লোকৰ নিমিত্তে হ'ব, সেই মহা - আনন্দৰ শুভবাৰ্ত্তা মই তোমালোকক জনাওঁ যে... তেওঁ অভিষিক্ত প্ৰভু। আৰু এয়ে তোমালোকলৈ চিন হ'ব যে, ল'ৰাটিক কাপোৰেৰে মেৰিয়াই দানা পাত্ৰত শুৱাই থোৱা দেখা পাবা। তেতিয়া অকস্মাতে স্বৰ্গ বাহিনীৰ এক বৃহৎ দলে সেই দূতৰ লগলৈ, উৰ্দ্ধলোকত ঈশ্বৰৰ মহিমা, আৰু পৃথিৱীত, প্ৰীতিৰ পাত্ৰ মানুহ বিলাকৰ মাজত শান্তি; এই বুলি ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰিলে।

পাছে আঠ দিনৰ মুৰত যেতিয়া তেওঁৰ চুল্লং কৰিবৰ সময় পুৰ হ'ল তেতিয়া তেওঁৰ নাম তেওঁ গৰ্ভত থিতি হোৱাৰ আগেয়ে দূতৰ দ্বাৰাই থোৱা হৈছিল।

লুক ২ : ২১ পদ

তাতে চোৱা যিকচালেমত চিমিয়োন নামেৰে এজন মানুহ আছিল, তেওঁ ধাৰ্মিক ভক্ত আৰু ইশ্ৰায়েল শাস্তনা লৈ অপেক্ষা কৰি থকা মানুহ আৰু তেওঁৰ ওপৰত পবিত্ৰ আত্মা আহিল, আৰু প্ৰভুৰ অভিশক্ত জনাক দেখা নাপায় মানে তেওঁ মৃত্যু ভোগ নকৰিব এই কথা পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰা তেওঁলৈ প্ৰকাশ কৰা হৈছিল। তেওঁ পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই আকৰ্ষণ হৈ ধৰ্ম্ম ধামলৈ আহিল আৰু যেতিয়া মাক বা বাপেকে যীচু ল'ৰাটিৰ

অৰ্থে বিধানৰ বিধিৰ দৰে কৰিবলৈ তেওঁক ভিতৰলৈ আনিলে, যেতিয়া চিমিয়োন তেওঁক ভিতৰলৈ আনিলে, তেতিয়া চিমিয়োন তেওঁক কোলাত লৈ ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰি ক'লে, হে প্ৰভু এতিয়া আপুনি নিজ বাক্যৰ দ্বাৰাই আপোনাৰ দাসক কুশলে বিদায় দিছে, কিয়নো পৰাজিত বিলাকক পোহৰ ইশ্ৰেয়েল লোকক গৌৰৱ দিবলৈ আৰু আপোনাৰ হ'বলৈ যি পৰিত্ৰাণ আপুনি সকলো লোকৰ সন্মুখত যুগুত কৰিলে, সেই পৰিত্ৰাণ মোৰ চকুৱে দেখিব লৈ পালে। তেওঁৰ অৰ্থে এই যি কথা কোৱা হ'ল, তেওঁৰ মাক বাপেকে তাতে বিস্ময় মানিলে। পাছে চিমিয়োনে তেওঁলোকক আৰ্শীবাদ কৰিলে, আৰু তেওঁৰ মাক - মাৰয়ক ক'লে। লুক ২ : ২৫ - ৩৪ পদ

হেৰোদ ৰজাৰ দিনত, যিছুদিয়াৰ বৈৎলেহমত যীচুৰ জন্মহলত চোৱা, পূব ফালৰ পৰা কেইজন মান জ্যোতিষী পণ্ডিতে যিৰূচা লেমলৈ আহি সুধিলে, যিছুদি বিলাকৰ যি ৰজা জন্মিল, তেওঁ ক'ত? কিয়নো আমি তেওঁৰ তৰা পূব ফালে দেখা পাই তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিবলৈ আহিলো। হেৰোদ ৰজাই এই কথা শুনিলত, তেওঁৰ আৰু তেওঁৰে সৈতে গোটেই যিৰূচামে ৰ উগুল - থুগুল লাগিল। তাতে তেওঁ সকলো প্ৰধান পুৰোহিত আৰু মানুহবিলাকৰ অধ্যাপক সকলক গোটাই সুধিলে, খ্ৰীষ্টকোন ঠাইত জন্মিব? তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে যিছুদিয়াৰ বৈৎলেহমত, কিয়নো ভাববাদীৰ দ্বাৰাই এইদৰে

লিখা আছে।

তেওঁলোকে ৰজাৰ এই কথা শুনি গ'ল, তাতে চোৱা যি তৰা তেওঁলোকে পূব ফালে দেখিছিল সেই তৰা তেওঁলোকৰ আগে আগে গৈ, লৰাটি থকা ঠাই পাই, তাৰ ওপৰত ৰৈ থাকিল। সেই তৰা দেখি তেওঁলোক মহা আনন্দেৰে অতিশয় আনন্দিত হ'ল। আৰু ঘৰৰ ভিতৰলৈ সোমাই গৈ, তেওঁৰ মাতৃ মৰিয়মে সৈতে ল'ৰাটিক দেখি, তেওঁক দণ্ডবতে প্ৰণাম কৰিলে, আৰু নিজৰ নিজৰ বহুমূলীয়া বস্তুৰ টোপোলা মেলি, সোন, ধূনা এঠা, আৰু গন্ধৰুস তেওঁক উপহাৰ দিলে।

জন্মৰ আগতে চয়তানে যীচুক ঘৃণা কৰিছিল

9

আৰু স্বৰ্গত আন এটা চিন দেখা গ'ল; চেৱা, সাতোটা মুৰ, দহোটা শিঙ, ...এনে এটা ৰঙা বৰ

তিনিভাগৰ এভাগ টানি নি পৃথিৱীত পেলাহ দিলে। আৰু প্ৰসৱ কৰিবলৈ উদ্যত হোৱা সেই তিৰোতাই প্ৰসৱ কৰা মাত্ৰেই, সেই নাগে তেওঁৰ সন্তানক গ্ৰাস কৰিবলৈ তেওঁৰ আগত ঠিয় হৈ আছিল। পাছে সেই তিৰোতাই এটি পুত্ৰ সন্তান প্ৰসৱ কৰিলে; তেওঁ লোহাৰ দণ্ডেৰে সকলো জাতিক শাসন কৰিব; সেই পুত্ৰক ঈশ্বৰৰ আৰু তেওঁৰ সিংহাসনৰ ওচৰলৈ তুলি নিয়া হ'ল।

প্ৰকাশিত বাক্য ১২ : ৩-৫ পদ

পাছে চোৱা, তেওঁলোক গলত, প্ৰভুৰ দূত এজনে যোচেফক সপোনত দৰ্শন দি ক'লে, উঠা, ল'ৰাটি আৰু তেওঁৰ মাকক লৈ, মিচৰ দেশলৈ পলাই যোৱা, আৰু মই তোমাক একো নকওঁ

মানে তাতে থাকিবা, কিয়নো ল'ৰাটিক বিনাশ বিচাৰিবলৈ উদ্যত হৈছে।

ৰাতিয়ে লৈ, মিচৰ দেশলৈ গুচি গল, আৰু হেৰোদৰ মৃত্যুলৈকে সেই ঠাইতে থাকিল, মিচৰ দেশৰ পৰা মই মোৰ পুত্ৰক মাতিলোঁ, এই যি বচন ভাববাদীৰ দ্বাৰাই প্ৰভুৱে কোৱাইছিল, এই বচন সিদ্ধ হ'বলৈ এইদৰে ঘটিল।

তেতিয়া হেৰোদে জ্যোতিষী পণ্ডিত কেইজনৰ দ্বাৰাই নিজকে বঞ্চিত হোৱা দেখি, অতিশয় কুপিত হ'ল, আৰু জ্যোতিষী পণ্ডিত কেইজনৰ পৰা ঠিককৈ সুধি লোৱা কাল অনুসাৰে, বৈৎলেহেম আৰু তাৰ সকলো সীমাত থকা দুবছৰীয়া আৰু তাতকৈয়ো কম বয়সীয়া আটাইবোৰ ল'ৰাক, মানুহ পঠাই বধ কৰালে। *মথি ২ : ১৩-১৫, ১৬ পদ*

যীচুৰ ল'ৰালী কাল

পাছে সেই ল'ৰাটি বাঢ়ি বাঢ়ি শক্তি মান হৈ গ'ল, জ্ঞানেৰেও পৰিপূৰ্ণ হ'ল, আৰু ঈশ্বৰৰ

বাৰ বছৰ বয়সত যীচু যিৰুচালেমলৈ যোৱাঃ তেওঁৰ মাক-বাপেক বছৰে বছৰে নিস্তাৰ সময়ত যিৰুচালেমলৈ যায়। এই দৰে... তেওঁলোকে পৰ্বৰ ৰীতিৰ দৰে তালৈ গৈ, পৰ্বৰ দিন শেষ কৰি উলটি যোৱা সময়ত ল'ৰা যীচু যিৰুচালেমত বল। কিন্তু তেওঁৰ মাক - বাপেকে তাক নাজানি, তেওঁৰ লগৰ মানুহৰ মাজত আছে বুলি ভাবি, এদিনৰ বাট গ'ল, পাছে জ্ঞাতি কুটুম্ব আৰু চিনাকি মানুহৰ মাজত তেওঁক বিচাৰি নাপাই, ভালকৈ বিচাৰি বিচাৰি যিৰুচালেমলৈকে উলটি আহিল। তিনিদিনৰ পাছত তেওঁলোকে তেওঁক ধৰ্মধামত পালে... তেওঁলোকক প্ৰশ্ন কৰি আছিল।

আৰু যিবিলাকে তেওঁৰ কথা শুনিলে, তেওঁবিলাক সকলোৱে তেওঁৰ বুদ্ধি আৰু উত্তৰত

আচৰিত,... আমালৈ কিয় এই দৰে কৰিলা? চোৱা, তোমাৰ পিতৃ আৰু ময়ো শোক কৰি তোমাক বিচাৰি ফুৰিছোঁ। তাতে তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকে কি কাৰণে মোক বিচাৰিলা? মই মোৰ পিতৃৰ ঘৰত থকা উচিত, তোমালোকে ইয়াক নাজানিলানে? কিন্তু তেওঁ কোৱা এই কথা তেওঁলোকে নুবুজিলে। পাছে তেওঁ তেওঁলোকৰ লগত গৈ, নাচৰৎপাই, তেওঁলোকৰ বশ হৈ থাকিল; কিন্তু তেওঁৰ মাকে এই সকলো কথা নিজৰ মনত ৰাখিলে। পাছে যীচু জ্ঞানত, বয়সত আৰু ঈশ্বৰত আৰু মনুষ্যৰ দৃষ্টিতো অনুগ্রহত বৃদ্ধি পাই থাকিল।

ঈশ্বৰৰ পৰা পঠোৱা যোহন নামেৰে এজন মানুহ; তেওঁক লৈ যিচয়া ভাববাদীয়ে যেনেকৈ কৈছিল, বোলে, প্ৰভুৰ পথ পোন কৰা অৰণ্যত এই বোলি ৰিঙিওৱা এজনৰ মাত, সেই মাতেই মই।

আৰু মোহনে সাক্ষ্য দি ক'লে, আকালৰ পৰা আত্মাক কপৌৰ নিচিনা নামি, তেওঁৰ ওপৰত থকা দেখিলো। মই তেওঁক নিচিনীলোঁ; কিন্তু যি জনাই পানীত বাপ্তাইজ কৰিবলৈ মোক কৈছিল, তুমি যি জনৰেই ওপৰত আত্মাক নামি থকা দেখিবা পবিত্ৰ আত্মাত বাপ্তাইজ কৰোঁতা তেৱেঁই।

আৰু মই তাকে দেখি, এওঁ যে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হয়, তাৰ সাক্ষ্য দিলোঁ।

যোহন ১ : ৬, ২৩, ২৪, ৩২, ৩৩, ৩৪, পদ

পাছে যীচু বাপ্তাইজিত হৈ তেতিয়াই পানীৰ পৰা উঠিলহু আৰু চোৱা, স্বৰ্গৰ দুৱাৰ তেওঁলৈ মুকলি হ'ল, আৰু ঈশ্বৰৰ আত্মাক কপৌৰ নিচিনা নামি আহি, নিজৰ ওপৰত পৰা দেখিলে। আৰু চোৱা, এওঁ মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ, এওঁত মই পৰম সন্তুষ্ট, এই আকাশী বানি হ'ল।

মথি ৩ : ১৬, ১৭

যীচু পৰীক্ষাক জয় কৰে

তেতিয়া পৰীক্ষকে ওচৰলৈ আহি ক'লে, তুমি যদি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হোৱা, তেন্তে এই শিলবোৰ পিঠা হ'বলৈ আজ্ঞা দিয়া। তাতে তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, মানুহ কেৱল পিঠাৰেই নিজীব, কিন্তু ঈশ্বৰৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা প্ৰত্যেক বাক্যেৰেহে জীৱ, এই বুলি লিখা আছে। তেতিয়া চয়তানে তেওঁক পবিত্ৰ নগৰলৈ নি, ধৰ্ম্মধামৰ কলচীৰ ওপৰত থৈ তেওঁক ক'লে, তুমি যদি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হোৱা, তেন্তে নিজকে তললৈ পেলাই দিয়া; কিয়নো লিখা আছে।

“তেওঁ নিজৰ দূত বিলাকক তোমাৰ অৰ্থে আজ্ঞা দিব; আৰু তোমাৰ ভৰি যেন শিলত খুন্দা

নাখায়, এই নিমিত্তে তেওঁবিলাকে তোমাক হাতেৰে দাঙি ধৰিব। যীচুৱে তাক ক'লে, তোমাৰ প্ৰভু পৰমেশ্বৰক পৰিক্ষা নকৰিবা, এই বুলিও লিখা আছে। আকৌ চয়তানে তেওঁক অতি ওখ পৰ্ব্বতলৈ নি, জগতৰ সকলো ৰাজ্য আৰু সেইবোৰৰ ঐশ্বৰ্য্যও দেখুৱালে; আৰু তেওঁক ক'লে তুমি যদি দগুৱতে মোক প্ৰণাম কৰা, তেন্তে এই সকলোকে তোমাক দিম। তেতিয়া যীচুৱে তাক ক'লে, গুচি যা, চয়তান, কিয়নো তোমাৰ প্ৰভু পৰমেশ্বৰক প্ৰণিপাত কৰা, আৰু কেৱল তেওঁৰেই আৰাধনা কৰা, এই বুলি লিখা আছে।

পাছে তেওঁ গালীল সাগৰৰ তীৰেদি যাওঁতে
 যাওঁতে, চিমোন, আৰু চিমোনৰ ভায়েক
 আন্দ্ৰিয়ক, সাগৰত জাল বোৱা দেখিলে, কিয়নো
 তেওঁলোক জালোৱাই আছিল। যাতে যীচুৰে
 তেওঁলোকক ক'লে মোৰ পাছত আহাঁ, মই
 তোমালোকক মানুহ ধৰা জালোৱাই কৰিম।
 তেতিয়াই তেওঁলোকে জাল এৰি, তেওঁৰ পাছে
 পাছে গ'ল। পাছে তেওঁ অলপ আগুৱাই গৈ,
 চিবদিয়ৰ পুতেক যাকেবে আৰু তেওঁৰ ভায়েক
 যোহনক দেখিলে; তেওঁলোকেও নাৱত থাকি
 জাল বাতি আছিল। তেওঁ তেতিয়াই তেওঁলোকক
 মাতিলে, তাতে তেওঁলোকে নিজৰ বাপেক
 চিবদিয়ক কাম কৰা মানুহৰ লগত নাৱতে এৰি,

তেওঁৰ পাছত গ'ল। *মাৰ্ক ১ : ১৬ - ২০ পদ*

পাচদিনা গালিললৈ যাবলৈ মন কৰি, যীচুৰে
 ফিলিপক পাই ক'লে, মোৰ পাচে পাচে আহাঁ।

যোহন ১ : ৪৩

পাচে তেওঁ যাওঁতে যাওঁতে আলফয়ৰ
 পুতেক লেবিক, কৰলোৱা চৰাত বহি থকা দেখা
 পাই, তেওঁক ক'লে মোৰ পাচে পাচে। আৰু
 তেওঁ উঠি তেওঁৰ পাচে পাচে গ'ল।

মাৰ্ক ২ : ১৪

সেই সময়ত তেওঁ প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ পৰ্বতৰ
 ওপৰলৈ গৈ, ওৰে বাতি ঈশ্বৰৰ আগত প্ৰাৰ্থনা
 কৰি থাকিল। পাছে দিন হ'লত, তেওঁ নিজৰ শিষ্য
 বিলাকক মাতিলে।

লুক ৬ : ১২ - ১৩

যীচু শুভ বার্তা প্ৰচাৰ কৰা

তেতিয়াই যীচু আত্মাৰ প্ৰভাবেৰে গালীললৈ উলটি গ'ল, আৰু তেওঁৰ যশস্যা দেশৰ চাৰিওফালে ব্যাপি গ'ল। আৰু তেওঁ তেওঁবিলাকৰ নামঘৰে নামঘৰে উপদেশ দি দি সকলোৰে দ্বাৰাই প্ৰশংসিত হ'ল। পাছে তেওঁ যত প্ৰতিপালিত হৈছিল, সেই নাচৰতলৈ আহি, বিশ্ৰাম বাবে তেওঁৰ ব্যৱহাৰৰ দৰে নাম ঘৰত সোমাই, পাঠ কৰিবলৈ থিয় হ'ল। তাতে যিচয়া ভাববাদীৰ পুস্তক তেওঁৰ হাতত দিয়া হ'ল, তেওঁ সেই পুস্তক মেলি, এই বচন লিখা ঠাই পালে, প্ৰভুৰ আত্মা মোৰ ওপৰত আছে, কিয়নো দৰিদ্ৰবিলাকৰ আগত শুভবার্তা প্ৰচাৰ কৰিবলৈ, তেওঁ মোক অভিষিক্ত কৰিলে, বন্দীয়াৰৰ আগত

মুক্তিৰ আৰু অন্ধবিলাকৰ আগত পুনৰায় চকু পোৱাৰ কথা ঘোষণা কৰিবলৈ, চেপাখোৱা বিলাকক মুকলি কৰিবলৈ, আৰু প্ৰভুৰ গ্ৰাহ্য বছৰ ঘোষণা কৰিবলৈ মোক পঠালে। পাছে তেওঁ পুস্তক জপাই পৰিচালকৰ হাতত দি বহিল। তাতে নামঘৰত থকা আটাইবিলাকৰ চকু তেওঁত লাগি আছিল। তেতিয়া তেওঁ তেওঁবিলাকক ক'বলৈ ধৰিলে, এই শাস্ত্ৰীয় বচন তোমালোকৰ কাণত আজি সিদ্ধ হ'ল। তাতে সকলোৰে তেওঁৰ পক্ষে সাক্ষ্য দি, তেওঁৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা অনুগ্ৰহৰ কথাত বিস্ময় মানি ক'লে এওঁ যোচেফৰ পুতেক নহয় নে?

পাছে তেওঁলোক যেকোমতে আহিলত যীচুৰে ধৰ্মধামত সোমাই, ধৰ্মধামত বেচা কিনা কৰা বিলাকক বাহিৰ কৰিবলৈ ধৰিলে, আৰু ধন সলোৱা বিলাকৰ মেজ, আৰু কপৌ বেচাবোৰৰ আসন লুটিয়াই পেলালে। আৰু তেওঁ উপদেশ

দি তেওঁলোকক ক'লে, মোৰ ঘৰতে সকলো জাতিৰ নিমিত্তে প্ৰাৰ্থনা ঘৰ বোলা যাব এনে লিখা নাইনে? কিন্তু তোমালোকে তাক ডকাইতৰ গোহা কৰিলাহক।

মাৰ্ক ১১ : ১৫, ১৭

যীচুৰ পাপৰ বিষয়ে শিক্ষা দিয়া

সেই দৰে তোমালোকো বাহিৰে, মানুহে দেখাত ধাৰ্মিক, কিন্তু ভিতৰে, কপট আৰু অধৰ্মেৰে পূৰ হৈ আছে। মথি ২৩ : ২৮

কিন্তু মুখৰ পৰা যিবোৰ ওলায়, সেইবোৰেই মানুহক অশুচি কৰে। কিয়নো চিত্তৰ পৰা কুচিন্তা, নৰ বধ, পৰস্ৰীগমন ব্যভিচাৰ, চুৰি, মিছা, সান্ধ্য,

নিন্দা, এইবোৰ ওলায় আৰু এইবিলাকে মানুহক অশুচি কৰে।

মথি ১৫ : ১৮-১৯

যীচুৰে উত্তৰ দিলে, মই তোমালোকক অতি স্বৰূপকৈ কওঁ, যি কোনোৱে পাপ - আচৰণ কৰে, সি পাপৰ দাস এই কাৰণে পুত্ৰই যদি তোমালোকক মুক্ত কৰে তেন্তে তোমালোক নিশ্চয়ে মুক্ত হ'বা। যোহন ৮ : ৩৪, ৩৬

যীচুৰে নতুন জীৱন - প্ৰদান কৰে

যীচুৰে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, মই তোমাক অতি স্বৰূপকৈ কওঁ, নতুনকৈ জন্ম নাপালে, কোনেও ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য দেখা পাব নোৱাৰে।

নতুনকৈ তোমালোকৰ জন্ম হ'ব লাগে, মই যে তোমাক এই কথা ক'লো, ইয়াত বিস্ময় নামানিবা কাৰণ ঈশ্বৰে জগতক ইমান প্ৰেম কৰিলে যে, তেওঁ নিজৰ একমাত্ৰ পুত্ৰকে দান কৰিলে, যাতে যি কোনোৱে তেওঁত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ নষ্ট নহয় কিন্তু অনন্ত জীৱন পায়।

যোহন ৩ঃ ৭, ১৬

চোৰে কেৱল চুৰ, বধ, আৰু বিনাশ কৰিবলৈহে আহে; কিন্তু মই হ'লে তেওঁবিলাকে যেন জীৱন পায় আৰু তাকেই যেন প্ৰচুৰকৈ

পায়, এই নিমিত্তে আহিলোঁ।

যোহন ১০ঃ ১০ পদ

আৰু একমাত্ৰ সত্য ঈশ্বৰ যি তুমি, তোমাক আৰু তুমি পঠোৱা যীচু খ্ৰীষ্টক জনা, এয়েই অনন্ত জীৱন।

যোহন ১৭ঃ ৩ পদ

কিয়নো পিতৃয়ে যেনেকৈ মৃত বিলাকক তুলি জীয়ায়, পুত্ৰয়ো যাকে যাকে ইচ্ছা কৰে, তেনেকৈ তাকে তাকে জীয়ায়। মই তোমালোকক অতি স্বৰূপ কৈ কওঁ, যি জনে মোৰ কথা শুনি মোক পঠোৱা জনাত বিশ্বাস কৰে, সেই জনৰ অনন্ত জীৱন আছে।

যোহন ৫ঃ ২১, ২৪ পদ

এতেকে কোনো যদি খ্ৰীষ্টত আছে, তেন্তে তেওঁ নতুন সৃষ্টি পুৰণি বোৰ লুপ্ত হ'ল, চোৱা নতুন হ'ল।

২ কৰিন্থীয়া ৫ঃ ১৭ পদ

সেই কাৰণে যাকোবে তেওঁৰ পুতেক যোচেফক যি মাটি এডোখৰ দিছিল, ...সেই ঠাইতে যাকোবৰ নাদ আছিল। তাতে প্ৰায় ছয় বজাৰ সময়ত, যীচুৱে যাত্ৰা কৰি কৰি শ্ৰান্ত হৈ, সেই নাদৰ দাঁতিত বহিল। আৰু তালৈ চমৰিয়াৰ তিৰোতা এজনী পানী তুলিবলৈ আহিল। যীচুৱে তেওঁক ক'লে, মোক পানী খাবলৈ দিয়া। কিয়নো তেওঁৰ শিষ্যবিলাকে খোৱা বস্তু কিনিবলৈ নগৰলৈ গৈছিল। তাতে সেই চমৰীয়া তিৰোতাই তেওঁক ক'লে, তুমি যিহুদী মানুহ হৈয়ো, মই চমৰীয়া তিৰোতাৰ হাতে কেনেকৈ পানী খাব খুজিছা? কিয়নো চমৰীয়া মানুহে সৈতে যিহুদীবিলাকৰ একো ব্যৱহাৰ নাই। যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, ঈশ্বৰৰ দান কেনে, আৰু তোমাৰ আগত, ...তুমি তেওঁত খুজিলা হেঁতেন আৰু তেৰোঁ

তোমাক জীৱনময় পানী দিলেহেঁতেন। যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, এই পানী খোৱা প্ৰতিজনৰ আকৌ পিয়াহ লাগিব, কিন্তু মই যি পানী দিম, তাক যি কোনোৱে খায় তেওঁৰ কেতিয়াও পিয়াহ নালাগিব, বৰং মই যি পানী তেওঁক দিম, সেই পানী তেওঁৰ ভিতৰত অনন্ত জীৱনলৈকে বুৰবুৰাই ওলাই থকা পানীৰ ভুমুক হ'ব।

যোহন ৪ : ৫-১০, ১৩-১৪

পাছে পৰ্বৰ শেষ দিনা, অৰ্থাৎ প্ৰধান দিনা, যীচুৱে থিয় হৈ, বৰ মাতৰে ক'লে, ...তেওঁ মোৰ ওচৰলৈ আহি পান কৰক। তেওঁত বিশ্বাস কৰা বিলাক যে আত্মাপাব, তাৰ অৰ্থে তেওঁ এই কথা ক'লে, কিয়নো তেতিয়ালৈকে আত্মা দিয়া হোৱা নাছিল, কাৰণ তেতিয়ালৈকে যীচু মহিমাম্বিত হোৱা নাই।

যোহন ৭ : ৩৭, ৩৯

যি কোনোৱে মোৰ এই সকলো বাক্য শুনি পালন কৰে, শিলৰ ওপৰত ঘৰ সজা বুদ্ধিমান মানুহৰ লগত তেওঁৰ তুলনা দিয়া হয়। পাছে বৰষুণ আহিলত, ধল আহিল, আৰু বতাহ বলাত সেই ঘৰত খুন্দা লাগিলহি, কিন্তু তাৰ পোত শিলৰ ওপৰত হোৱা হেতুকে, সি নপৰিল। আৰু যি কোনোৱে মোৰ এই সকলো বাক্য শুনি পালন নকৰে, বালিৰ ওপৰত ঘৰ সজা নিবুদ্ধি মানুহৰ লগত তেওঁৰ তুলনা দিয়া হ'ব। তাতে বৰষুণ আনিলত, ধল আহিল, আৰু বতাহ বলাত সেই ঘৰত খুন্দা লাগিলত, সি পৰিল, আৰু তাৰ ঘোৰ পতন হ'ল।

মথি ৭ : ২৪-২৭

তেন্তে তেওঁ সেই নিৰানবুইটা মেৰ হাবিৰ মাজত এৰি, হেৰোৱাটোক নাপায়মানে তাক নিবিচাৰে, এনে কোন মানুহ তোমালোকৰ মাজত আছে? আৰু তাক পালে, আনন্দিত হৈ, নিজৰ কান্ধত লৈ ঘৰলৈ আহি, বন্ধু আৰু চুবুৰিয়া বিলাকক মাতি গোটাই তেওঁ বিলাকক কয়, মোৰ সৈতে আনন্দ কৰা, কিয়নো মোৰ হেৰোৱা মেৰটোঁ পালোঁ। মই তোমালোকক কওঁ, সেই দৰে মন পালটাবৰ প্ৰয়োজন নোহোৱা নিৰানবুই জন ধাৰ্ম্মিক লোকৰ অৰ্থে যিমান আনন্দ, মন পালটোৱা এজন পাপীৰ অৰ্থে, স্বৰ্গত তাতকৈ অধিক আনন্দ হ'ব।

লুক ১৫ : ৪ - ৭

তেওঁ সেই লোকসমূহক দেখি পৰ্ব্বতৰ ওচৰলৈ গ'ল পাছে তেওঁ বহিলত তেওঁৰ শিষ্যবিলাক তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল। তাতে তেওঁ মাত লগাই তেওঁবিলাকক এই কথা কৈ উপদেশ দিবলৈ ধৰিলে। আত্মাত দৰিদ্ৰবিলাক ধন্য, কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য তেওঁ বিলাকৰ। শোক কৰাবিলাক ধন্য, কিয়নো তেওঁবিলাকে শান্তনা পাব। নশ্ৰবিলাক ধন্য, কিয়নো তেওঁবিলাকে দেশখন অধিকাৰ কৰিব। ধৰ্ম্মিকতালৈ ভোক আৰু পিয়াহ লগা বিলাকে দয়া পাব। নিৰ্মলচিত্তৰ মানুহ বিলাক ধন্য, কিয়নো তেওঁবিলাকে ঈশ্বৰৰ দৰ্শন পাব। মিলনকাৰী বিলাক ধন্য কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য তেওঁবিলাকৰ। যেতিয়া মানুহ বিলাকে মোৰ কাৰণে তোমালোকৰ নিন্দা আৰু তাড়না কৰিব,

আৰু তোমালোকৰ অহিতে নিজাকৈ, সকলো প্ৰকাৰ কুকথা ক'ব, আৰু উল্লাসিত হোৱা কিয়নো স্বৰ্গত তোমালোকৰ পুৰস্কাৰ অধিক আছে, কাৰণ তোমালোকৰ পূৰ্বে যি ভাববাদীসকল আছিল, তেওঁ লোককো মানুহবিলাকে এই দৰে তাড়না কৰিছিল।

মথি ৫ : ১ - ১২ পদ

কিন্তু তেওঁ ক'লে, হয় তথাপি যিবিলাকে ঈশ্বৰৰ বাক্য শুনি পালন কৰে, তেওঁবিলাকহে ধন্য।

লুক ১১ : ২৮ পদ

যীচুৱে তেওঁক ক'লে মোক দেখাৰ নিমিত্তেহে তুমি বিশ্বাস কৰিছা। যিবিলাকে নেদেখিও বিশ্বাস কৰে, তেওঁবিলাকেই ধন্য। যোহন ২০ : ২৯ পদ

প্রার্থনা বিষয়ে যীচুৰে শিকাই

পাছে তেওঁলোকে যে নিৰুৎসাহী নহৈ, সদায় প্রার্থনা কৰি থকা উচিত, তাৰ অৰ্থে তেওঁ তেওঁলোকক এটা দৃষ্টান্ত দি ক'লে।

লুক ১৮ঃ১ পদ

দুজন মানুহে ধৰ্মধামত প্রার্থনা কৰিবলৈ গ'ল, তেওঁলোকৰ এজন ফৰীচী আনজন কৰতোলা। ফৰীচীয়ে থিয় হৈ মনে মনে এইদৰে প্রার্থনা কৰিলে... নাইবা এই কৰতোলাৰ নিচিনাও নহওঁ, এই কাৰণে মই তোমাৰ শুচি কৰো। মই সপ্তাহৰ ভিতৰত দুবাৰ লঘোণ দিও, আৰু মোৰ সকলো আয়ৰ দশম ভাগ দান কৰোঁ। কিন্তু কৰতোলাই আঁতৰত থিয় হৈ, স্বৰ্গৰ ফালে চকুকে তুলিবলৈ সাহ নাপায় নিজৰ হিয়া ভুকুৱাই ভুকুৱাই ক'লে, হে ঈশ্বৰ পাপী যি মই, মোলৈ প্ৰায়শ্চিত্তৰ

দ্বাৰাই প্ৰসন্ন হওঁক। মই তোমালোকক কও, সিজন ধান্মিক বুলি গণ্য নহৈ ইজনহে গণ্য হৈ নিজৰ ঘৰলৈ গ'ল, কিয়নো যি কোনোৱে নিজকে নিজে বৰ বুলি মানে, তেওঁক সৰু কৰা হ'ব, কিন্তু যি কোনোৱে নিজকে নিজে সৰু বুলি মানে, তেওঁক বৰ কৰা হ'ব।

লুক ১৮ঃ ১০-১৪

পাছে তেওঁলোক সমূহক ঘাঁহৰ ওপৰত বহিবলৈ আজ্ঞা দিলে, আৰু সেই পাঁচোটা পিঠা আৰু দুটা মাছকে লৈ স্বৰ্গলৈ চাই, আশীৰ্বাদ কৰিলে, পাছে পিঠা খিনি ভাঙি শিষ্য বিলাকক দিলে আৰু তেওঁলোকে লোকসমূহক দিলে। তাতে সকলোৱে খাইতৃপ্ত হ'ল, পাছে সেই ডোখৰা ডোখৰিৰ অৱশেষখিনিৰে ভৰা বাৰটা পাচি তুলি ল'লে।

মথি ১৪ঃ ১৯, ২

তেতিয়া যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য বিলাকক ক'লে,
কোনোৱে যদি মোৰ পাছত আহিবলৈ ইচ্ছা কৰে,
তেন্তে তেওঁ নিজকে দমন কৰক আৰু নিজৰ ত্ৰুচ
তুলিলে, মোৰ পাছে পাছে আহক। কিয়নো যি
কোনোৱে নিজৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিব খোজে, তেওঁ
তাক হেৰুৱাব, কিন্তু যি কোনোৱে মোৰ নিমিত্তে
নিজৰ প্ৰাণ হেৰুৱায়, তেওঁ তাক পাব। কাৰণ,
কোনো মানুহে গোটেইখন জগত পায়ো যদি,
নিজৰ প্ৰাণৰ হানি কৰে, তেন্তে তেওঁৰ কি লাভ?
আৰু মানুহে নিজৰ প্ৰাণৰ সলনি বা কি দিব?

মথি ১৬ : ২৪ - ২৬

এতেকে তোমালোকৰ মাজৰ যি কোনোৱে
নিজৰ সৰ্বস্ব ত্যাগ নকৰে, তেওঁ মোৰ শিষ্য হ'ব
নোৱাৰে।

লুক ১৪ : ৩৩ পদ

তোমালোকে যদি মোক প্ৰেম কৰা, তেন্তে
মোৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিবা।

যোহন ১৪ : ১৫ পদ

মই যেনেকৈ তোমালোকক প্ৰেম কৰিলোঁ
তেনেকৈ তোমালোকেও পৰস্পৰে প্ৰেম কৰিবা
এইয়ে মোৰ আজ্ঞা।

যোহন ১৫ : ১২ পদ

স্বৰ্গ আৰু নৰকৰ বিষয়ে যীচুৰে শিকায়

যিবিলাকে মোক প্ৰভু প্ৰভু বোলে তেওঁবিলাক সকলোৰে যে স্বৰ্গৰাজ্যত সোমাব এনে নহয়।

মথি ৭ : ২১ পদ

মই তোমালোকক স্বৰূপ কৈ কওঁ মই তোমালোক যদি ঘূৰি শিতবিলাকৰ নিচিনা নোহোৱা তেন্তে স্বৰ্গৰাজ্যত কোনোমতে সোমাবলৈ নাপাবা।

মথি ১৮ : ৩ পদ

ঠেক দুৱাৰেদি সোমোৱা কিয়নো যি দুৱাৰ আৰু যি বাটে সৰ্ব্ব নাশলৈ নিয়ে সেই দুৱাৰ বহল বাটো মুকলি আৰু সেয়ে দি সোমোৱাও অনেক। কিয়নো যি দুৱাৰে আৰু যি বাটে জীৱনলৈ নিয়ে সেই দুৱাৰ ঠেক বাটো চেফ আৰু তাক পোৱা লোকো তাকৰ।

মথি ৭ : ১৩-১৪ পদ

সেই দৰে জগতৰ শেষতো হ'ব স্বৰ্গৰ দূত

বিলাকে আহি ধাৰ্মিক সকলৰ মাজৰ পৰা দুষ্টবোৰক পৃথক কৰি সিহঁতক অগ্নিকুণ্ড পেলাব। তাতে ক্ৰন্দন আৰু দাঁত কৰচনি হ'ব।

মথি ১৩ : ৪৯-৫০ পদ

তোমালোকৰ হৃদয় ব্যাকুল নহওঁক ঈশ্বৰত বিশ্বাস কৰা আৰু মোতো বিশ্বাস কৰা মোৰ পিতৃৰ ঘৰত অনেক থকা ঠাই আছে নোহোৱা হ'লে তোমালোকক কলোঁহে তেন্তে। কিয়নো মই তোমালোকলৈ ঠাই যুগুত কৰিবলৈ যাওঁ। আৰু মই তোমালোকলৈ যদি ঠাই যুগুত কৰোঁগে, তেন্তে মই যি ঠাইত থাকো তোমালোকে সেই ঠাইতে যেন থাকিবলৈ পাবা এই নিমিত্তে মই আকৌ আহি তোমালোকক মোৰ ওচৰলৈ লৈ যাম।

যোহন ১৪ : ১ - ৩ পদ

ময়েই দুৰাৰ, মোৰ যোগেদি যি কোনোৱে সোমায়, তেওঁ বক্ষা পাব, আৰু ভিতৰলৈ বাহিৰলৈ অহা যোৱা কৰিব, আৰু চৰণ পাব। চোৰে কেৱল চুৰ, বধ, আৰু বিনাশ কৰিবলৈহে আহে, কিন্তু মই হ'লে, তেওঁবিলাকে যেন জীৱন পায়, আৰু তাকেই যেন প্ৰচুৰকৈ পায়, এই নিমিত্তে আহিলো। ময়েই মেৰৰ সজ বখীয়া, সজ বখীয়াই মেৰৰ নিমিত্তে নিজৰ প্ৰাণকো দিয়ে।

যোহন ১০ : ৯, ১১ পদ

যীচুৰে তেওঁক ক'লে, ময়েই বাট আৰু সত্য আৰু জীৱন; মোৰ যোগেদি নগ'লে, পিতৃৰ ওচৰলৈ কোনো নাযায়।

যোহন ১৪ : ৫ পদ

এতেকে যীচুৰে আকৌ তেওঁবিলাকক ক'লে, মই জগতৰ পোহৰ, যি জন মোৰ পাছে পাছে আহে, তেওঁ আন্ধাৰত নুফুৰি, জীৱনৰ পোহৰ পাব।

যোহন ৮ : ১২ পদ

যীচুৰে তেওঁক ক'লে, ময়েই পুনৰুত্থানো আৰু জীৱনো, যি কোনোৱে মোত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ মৰিলেও জীৱ,

যোহন ১১ : ২৫ পদ

তোমালোকে মোক গুৰু আৰু প্ৰভু বোলা, তাকে ভাল বুলিছা, কিয়নো মই সেয়েই হওঁ।

যোহন ১৩ : ১৩ পদ

তাতে তেওঁবিলাক সকলোৱে সুধিলে, তেন্তে তুমি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ নে? তেওঁ তেওঁ বিলাকক ক'লে, তোমালোকেই কোৱা যে, মই হওঁ।

লুক ২২ : ৭০ পদ

বেমাৰৰ ওপৰত যীচুৰ শক্তি আছে

আৰু চোৱা, এজন কুষ্ঠ ৰোগী তেঁওৰ ওচৰলৈ আহি, তেঁওক প্ৰণিপাত কৰি ক'লে, হে প্ৰভু, আপুনি যদি ইচ্ছা কৰে, তেন্তে মোক শুচি কৰিব পাৰে। তাতে তেওঁ হাত মেলি তাক চুই ক'লে, মই ইচ্ছা কৰিছো; শুচি হোৱা। তেতিয়াই তাৰ কুষ্ঠৰোগ সুস্থ কৰা হ'ল। *মথি ৮ঃ২,৩ পদ*

আৰু চোৱা, ওঠৰ বছৰৰ পৰা দুৰ্বলতা জনক আত্মাৰ অধীন হোৱা এজনী তিৰোতা আছিল; তেওঁ কুঁজী হৈ, কোনো মতে নিজৰ গা পোন কৰিব নোৱাৰিছিল। যীচুৱে তেওঁক দেখি মাতি কলে, হে নাৰী, তোমাৰ দুৰ্বলতাৰ পৰা তুমি মুক্ত হৈছা। আৰু তেওঁৰ গাত তেওঁ হাত দিলত,

তেতিয়াই পোন হৈ ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰিলে

লুক ১৩ঃ১১-১৩ পদ

তেতিয়া বহু মানুহৰ দলে খোৰা, অন্ধ, বোবা, কোঙা আদি কৰি অনেকক লগত লৈ আহি, তেওঁৰ চৰণত থলেহি, আৰু তেওঁ তেওঁ বিলাকক সুস্থ কৰিলে। *মথি ১৫ঃ৩০ পদ*

তেতিয়া চিমোনৰ শাহুৱেক জ্বৰত পৰি থকাত, তেওঁলোকে তেতিয়াই তেওঁৰ বিষয়ে তেওঁক ক'লে। তাতে তেওঁ ওচৰলৈ গৈ, হাতত ধৰি তেওঁক তুলিলত, সেই জ্বৰে তেওঁক এৰিলে, তাতে তেওঁ তেওঁলোকৰ সেৱা শুশ্ৰূষা কৰিলে।

মাৰ্ক ১ঃ৩০,৩১ পদ

পাছে তেওঁলোক সমূহক ঘাঁহৰ ওপৰত বহিবলৈ আজ্ঞা দিলে, আৰু সেই পাঁচোটা পিঠা আৰু দুটা মাছকে লৈ, স্বৰ্গলৈ চাই, আশীৰ্বাদ কৰিলে, পাছে পিঠা খিনি ভাঙি শিষ্যবিলাকক দিলে, আৰু তেওঁলোকে লোকসমূহক দিলে; তাতে সকলোৱে খাই তৃপ্ত হ'ল, পাছে সেই ডোখৰা ডুখৰিৰ অবশেষ খিনিৰে ভৰা বাৰটা পাচি তুলি ললে। ল'ৰা তিৰোতাত বাজে, সেই ভোজন কৰা মানুহ পাচ হাজাৰমান আছিল।

মথি ১৪ঃ১৯-২১ পদ

কিন্তু মানুহ বিলাক টোপণিত থাকোঁতে, তেওঁৰ শত্ৰু আহি, ধানৰ মাজত বিনৈ বনৰ গুটি সিচি গুচি গ'ল। পাছে যেতিয়া সেই ধান গছ বাঢ়ি থোৰ ওলাল, তেতিয়া বিনৈ বনেও দেখা দিলে।

তাতে সেই গৃহস্থৰ দাস বিলাকে আহি তেওঁক কলে, মহাশয়, আপুনি জানো পথাৰত ভাল কঠীয়া সিচা নাই, তেস্তে বিনৈ বন ক'ৰ পৰা হ'ল?

মথি ১৩ঃ২৫-২৭ পদ

পাছে বৰ ধুমুহা বতাহ হ'লত, ঢৌৰ কোবত নাওখন পানীৰে পুৰ হ'বলৈ ধৰিলে। তেতিয়া তেওঁ নাৱৰ গুৰিফালে গাঁৰত মুৰ দি, টোপনিত আছিল। তাতে তেওঁলোকে তেওঁক জগাই ক'লে, হে গুৰু, আমি যে মৰোঁ, ইয়ালৈ আপুনি চিন্তা নকৰে নে? তেতিয়া তেওঁ উঠি বতাহক ডবিয়ালে, আৰু সাগৰকো ক'লে, শান্ত হৈ, থিৰে থাক। তাতে বতাহ গুচিল, আৰু অতি শান্ত হ'ল।

মাৰ্ক ৪ঃ৩৭-৩৯ পদ।

পাপৰ ক্ষমা দিবৰ বাবে যীচুৰ শক্তি আছে

কিন্তু পৃথিৱীত পাপ ক্ষমা কৰিবলৈ মানুহৰ পুত্ৰৰ যে ক্ষমতা আছে, ইয়াক তোমালোকে জানিবলৈ, তেতিয়া তেওঁ জঠৰ ৰোগীজনক ক'লে উঠা, তোমাৰ শয্যা তুলি লৈ নিজৰ ঘৰলৈ যোৱা। তাতে তেওঁ উঠি নিজৰ ঘৰলৈ গ'ল।

মথি ৯ : ৬ - ৭

পাছে তেওঁ তেওঁক ক'লে, তোমাৰ পাপ ক্ষমা হ'ল। তাতে তেওঁৰে সৈতে ভোজনত বহা বিলাকে নিজৰ নিজৰ মনতে ক'বলৈ ধৰিলে, এওঁ যি জনে পাপকো ক্ষমা কৰে, এওঁনো কোন?

লুক ৭ : ৪৮ পদ

এই কাৰণে, হে ভাই সকল, সেই জনাৰ দ্বাৰাই পাপ মোচন তোমালোকৰ আগত প্ৰচাৰ কৰা

হৈছে; আৰু যি যি দোষৰ পৰা তোমালোক মোছিব বিধানৰ দ্বাৰাই মুক্ত হ'ব পৰা নাই, সেই আটাই দোষৰ পৰা, বিশ্বাস কৰা সকলোৱে তেওঁৰ দ্বাৰাই মুক্ত হয়, ইয়াক তোমালোকে জানিবা হ'ক।

পাঁচনি ১৩ : ৩৮ - ৩৯

সেই প্ৰিয় জনাত আমি, তেওঁৰ তেজৰ দ্বাৰাই, মুক্তি, অৰ্থাৎ অপৰাধবোৰৰ মোচন তেওঁৰ অনুগ্ৰহৰূপ ধনৰ দৰে পালোঁ; আৰু আমাৰ আনন্দ যেন পূৰ্ণ হয়, তাৰ কাৰণে আমি এইবোৰ কথা লিখিছোঁ।

ইফিচিয়া ১ : ৭

মই পোহৰত আছো, এই বুলি যিকোনোৱে নিজ ভাইক ঘিন কৰে, তেওঁ এতিয়ালৈকে আন্ধাৰতে আছে।

১ যোহন ১ : ৯

আৰু নাম ঘৰত অশুচি ভূতে পোৱা এজন মানুহ আছিল তেওঁ বৰ মাতেৰে আটাই পাবি ক'লে। হেহু নাচৰতীয়া যীচু আপোনাৰ লগত আমাৰ কি কাম? আমাক নষ্ট কৰিবলৈ আহিলে নে? আপুনি কোন তাক মই জানো আপুনি ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ জনা। কিন্তু যীচুৱে তাক ডাবি দি ক'লে মনে মনে থাক ইয়াৰ পৰা বাহিৰ ওলা। তাতে সকলোৱে বৰ আচৰিত মানি ইজনে সিজনে কোৱাকুই কৰি ক'লে এওঁ ক্ষমতা আৰু পৰাক্ৰমেৰে অশুচি আত্মাবোৰকো যে আজ্ঞা দিয়ে আৰু সিহঁতে যে বাহিৰ ওলায় ইনো কি কথা?

লুক ৪ : ৩৩-৩৬ পদ

তাতে সি আহোঁতেই ভূতে তাক আছাৰ মাৰি পেলাই বৰকৈ মুচৰিলে, কিন্তু যীচুৱে সেই অশুচি আত্মাক ডাবি দি ল'ৰাক ভাল কৰি বাপেকৰ হাতত সোধাই দিলে। তাতে ঈশ্বৰৰ মাহাত্ম্যত সকলোৱে বিস্ময় মানিলে।

লুক ৯ : ৪২-৪৩ পদ

সেয়ে এই ঈশ্বৰে নাচৰতীয়া যীচুকে পবিত্ৰ আত্মা আৰু মহিমাৰে অভিষিক্ত কৰিলত তেওঁ ঠায়ে ঠায়ে ফুৰি সৎকৰ্ম কৰি চয়তানৰ পৰা অত্যাচাৰ পোৱা সকলোকে সুস্থ কৰিলে কিয়নো ঈশ্বৰ তেওঁৰ সঙ্গী আছিল।

পাঁচনিকৰ্ম ১০ : ৩৮ পদ

মৃত্যুৰ ওপৰত যীচুৰ অধিকাৰ আছে

যীচুৱে ক'লে, শিলচটা গুচাই দিয়া। তাতে মৃত জনৰ বায়েক মাথাই তেওঁক ক'লে, হে প্ৰভু, এতিয়া শৰীৰত দুৰ্গন্ধ হৈছে, কিয়নো আজি চাৰিদিন হ'ল। যীচুৱে তেওঁক ক'লে, যদি বিশ্বাস কৰা, তেন্তে ঈশ্বৰৰ মহিমা দেখিবলৈ পাবা এই কথা তোমাক নকৈছিলোনে? তাতে তেওঁবিলাকে শিলচটা গুচালে। *যোহন ১১ঃ ৩০-৪০ পদ*

ইয়াকে কৈ, তেওঁ বৰকৈ ৰিঙিয়াই ক'লে, হে লাজাৰ, বাহিৰলৈ আহা। তাতে সেই মৃতজন, হাত ভৰি মৈদামৰ কাপোৰেৰে বন্ধা, আৰু মুখ গামোচাৰে বন্ধা হৈ বাহিৰলৈ আহিল। যীচুৱে তেওঁ বিলাকক ক'লে, এওঁক মেলি এৰি দিয়া। *যোহন ১১ঃ ৪৩-৪৪ পদ*

তেওঁ তেওঁলোকক এইবোৰ কথা কওঁতেই,

চোৱা, এজন শাসন কতাই আহি তেওঁক প্ৰণিপাত কৰি ক'লে, মোৰ ছোৱালী জনী এতিয়াই মৰিল, কিন্তু আপুনি আহি তাইৰ গাত হাত দিয়ক, তাতে তাই জীৱ। *মথি ৯ঃ ১৮ পদ*

আৰু সেই নগৰৰ দুৱাৰৰ ওচৰ পালত, চোৱা মানুহবিলাকে এটা মৰা মানুহ বাহিৰলৈ লৈ আহিছিল। তেওঁ মাকৰ একেটি মাত্ৰ পুতেক আছিল, আৰু তেওঁ বাঁৰী আৰু তেওঁৰ লগত নগৰৰ বহু মানুহ আছিল। তেতিয়া প্ৰভুৱে তেওঁক দেখি মৰম লাগি ক'লে, তুমি নাকান্দিবা। পাছে তেওঁ ওচৰলৈ গৈ মৰাৰ চাং চুলত, বৈ নিয়া বিলাক ৰ'ল। তাতে তেওঁ ক'লে, হে ডেকা মানুহ উঠা, মই ইয়াকে তোমাক কৈছোঁ। তেতিয়া সেই মৰা মানুহ জনে উঠি, বহি কথা ক'বলৈ ধৰিলে। পাছে যীচুৱে তেওঁক মাকৰ হাতত দিলে। *লুক ৭ঃ ১২-১৫ পদ*

পাছে যীচুৰে কৈচৰিয়া ফিলিপীৰ অঞ্চললৈ গৈ তেওঁৰ শিষ্যবিলাকক সুধিলে, বোলে মানুহ বিলাকে মানুহৰ পুত্ৰক কোন বুলি কয়, তেওঁলোকে ক'লে কোনোৱে যোহন বাপ্তাইজক কোনোৱে এলিয়া, আন কোনোৱে যিৰমিয়া বা ভাববাদী সকলৰ এজন বুলি কয়। তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে কিন্তু তোমালোকে নো মোক কোন বোলা, তাতে চিমোন পিতৰে উত্তৰ দি ক'লে আপুনি সেই অভিষিক্ত জনা, জীৱনময় ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ। তেতিয়া যীচুৰে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, হে যোনাৰ পুতেক চিমোন, তুমি ধন্য কিয়নো তেজ আৰু মাংসই ইয়াক তোমাৰ আগত প্ৰকাশ কৰা নাই, কিন্তু স্বৰ্গত থকা মোৰ পিতৃয়েহে প্ৰকাশ কৰিলে।

মথি ১৬ : ১৩-১৭ পদ

তেওঁবিলাকৰ মাজৰ অনেকে ক'লে, ই ভুতে পোৱা আৰু বলীয়া, ইয়াৰ কথা কিয় শুনা, আনবিলাকে ক'লে এনে কথা ভুতে পোৱা জনৰ নহয়। ভুতে জানো অন্ধৰ চকু মুকলি কৰিব পাৰে।

যোহন ১০ : ২০-২১

তাতে মৰিয়মৰ ওচৰলৈ অহা যি যিহুদী বিলাকে তেওঁৰ এই কৰ্ম দেখিলে, তেওঁ বিলাকৰ অনেকে তেওঁত বিশ্বাস কৰিলে, কিন্তু তেওঁবিলাকৰ কোনো কোনোৱে ফৰাচীবিলাকৰ ওচৰলৈ গৈ, যীচুৰে যি যি কৰিছিল সেই সকলোকে তেওঁ বিলাকক ক'লে। এতেকে সেই দিনৰে পৰা তেওঁক বধ কৰিবলৈ তেওঁ বিলাকে আলাচ কৰিলে।

যোহন ১১ : ৪৫, ৪৬, ৫৩ পদ

30 যীচুৰে নিজৰ মৃত্যু আৰু পুনঃজন্ম খানৰ ভাববানী কৰিলে

আৰু মানুহৰ পুত্ৰই যে অনেক দুখ ভোগ কৰা, আৰু বৃদ্ধসকল, প্ৰধান পুৰোহিত আৰু অধ্যাপক সকলৰ দ্বাৰাই অগ্ৰাহ্য হৈ হত হ'ব, আৰু তিনি দিনৰ পাছত পুনৰায় উঠিব লাগিব, ইয়াকে তেওঁ তেওঁলোকক শিকাবলৈ ধৰিলে।

মাৰ্ক ৮ : ৩২ পদ

আৰু মই পৃথিৱীৰ পৰা উত্তোলিত হ'লে, সকলোকে মোৰ ওচৰলৈ আকৰ্ষণ কৰিম। তেওঁ কেনে মৰনে মৰিব, তাক বুজাবলৈ এই কথা ক'লে।

যোহন ১২ : ৩২-৩৩ পদ

যীচুৰে উত্তৰ দি তেওঁবিলাকক ক'লে, তোমালোকে এই মন্দিৰ ভাঙি পেলোৱা মই তিনি দিনত তাক তুলিম। তাতে যিহুদীবিলাকে ক'লে এই মন্দিৰ দুকুৰি ছবছৰতহে সজা হ'ল, তুমিনো তাক তিনি দিনতে তুলিবা নে? কিন্তু তেওঁ নিজৰ

দেহ মন্দিৰৰ বিষয়ে এই কথা কৈছিল। এতেকে যেতিয়া তেওঁক মৃতবিলাকৰ মাজৰ পৰা তোলা হ'ল। তেতিয়া, তেওঁয়ে এই কথা কৈছিল শিষ্যবিলাকে তাক সুৰ্ৰি ধৰ্মশাস্ত্ৰত আৰু যীচুৰে কোৱা কথাতো বিশ্বাস কৰিলে।

যোহন ২ : ১৯-২২ পদ

কিয়নো যোনা যেনেকৈ তিনি দিন তিনি ৰাতি বৰ মাছৰ পেটত আছিল, তেনেকৈ মানুহৰ পুত্ৰও তিনি দিন তিনি ৰাতি পৃথিৱীৰ ভিতৰত থাকিব।

মথি ১২ : ৪০ পদ

কিন্তু মোৰ উত্থানৰ পাছত মই তোমালোকৰ আগে আগে গালীল লৈ যাম। তেতিয়া পিতৰে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, সকলোৱে আপোনাত বিঘিনি পালেও, মই কেতিয়াও বিঘিনি নাপাম।

মথি ২৬ : ৩২-৩৩ পদ

পাছদিনা পৰ্বলৈ অহা সেই লোক - সমূহে, যিকচালেমলৈ যীচু আহিছে বুলি শুনি, খাজুৰ পাতলৈ, তেওঁক আগ বঢ়াবলৈ গৈ, ৰিঙিয়া - ৰিঙিকৈ ক'লে, জয়হু জয়হু যি জন প্ৰভুৰ নামেৰে আহিছে, অৰ্থাৎ ইস্ৰায়েলৰ ৰজাই ধন্য। তেতিয়া, যেনেকৈ লিখা আছে হে চিয়োন, জীয়াৰি, ভয় নকৰিবা, চোৱা, তোমাৰ ৰজা গাধৰ পোৱালিত উঠি আহিছে, তেনেকৈ, যীচুৱে এটা ডেকা গাধ পাই, তাৰ ওপৰত বহিল।

যোহন ১২ : ১২-১৫

পাছে তেওঁ ওচৰলৈ আহি নগৰ দেখি, তাৰ

কাৰণে কান্দি ক'লে, অসহু অসহু তোমাৰ এই দিনত শাস্তি জনক কি তাক তুমি জনা হ'লে, কিন্তু এতিয়া তোমাৰ চকুৰ পৰা তাক লুকুৱা হৈছে। কিয়নো তোমাৰ কৃপাদৃষ্টিৰ কাল তুমি নজনা হেতুকে যি কালত তোমাৰ শত্ৰু বিলাকে তোমাৰ চাৰিওফালে গড় বান্ধি তোমাক বেৰি, সকলো পিনে তোমাক আগচি ধৰিব, আৰু ভিতৰত থকা তোমাৰ সন্তান বিলাকে সৈতে তোমাক মাটিৰ সমান কৰি, তোমাৰ মাজত শিলৰ ওপৰতো শিল থকাকৈ এৰি নিদিব, তোমালৈ সেই কাল আহিব।

লুক ১৯ : ৪১-৪৪

যীচু নিস্তাৰ পৰ্বৰ মেৰ

পাচদিনা তেওঁৰ ওচৰলৈ যীচুক অহা দেখি, তেওঁ ক'লে, জগতৰ পাপ নিওঁতা ঈশ্বৰৰ মেৰ পোৱালিক চোৱা। যি জনাৰ বিষয়ে মই ক'লো, যে, মোৰ পাছত এজন মানুহ আহিছে তেওঁ মোতকৈ আগ হ'ল, কিয়নো মোৰ পূৰ্বেও তেওঁ আছিল, সেইজনা এওঁৱেই। *যোহন ১ঃ২৯-৩০*

পাছে খমিৰ নোহোৱা পিঠাৰ দিন, অৰ্থাৎ যি দিনা নিস্তাৰ পৰ্বৰ মেৰ বলি দিব লাগে, সেই দিন উপস্থিত হ'লত, তেওঁ পিতৰ আৰু যোহনক পঠাই দি ক'লে, তোমালোকে গৈ, আমি ভোজন কৰিবলৈ নিস্তাৰ - পৰ্বৰ ভোজ যুগুত কৰাওঁ। আৰু পিঠা লৈ তেওঁ স্তুতি কৰি, তাক ভাঙি তেওঁলোকক দি ক'লে, এয়ে তোমালোকৰ

নিমিত্তে দান কৰা মোৰ শৰীৰ; মোক সুঁৰিবলৈ ইয়াকে কৰা। *লুক ২২ঃ ৭-৮, ১৯*

তেওঁ উপদ্রব পালে, তথাপি নশ্ব হৈ তেওঁ মুখ নেমেলিলে, তেওঁ কাটিবলৈ নিয়া মেৰ পোৱালিৰ, বা নোম কতিয়াৰ আগত নিজম দি থকা মাইকী মেৰৰ নিচিনা আছিল, এনেকি নিজ মুখকে নেমেলিলে। *যিচয়া ৫৩ঃ ৭*

তোমালোক যেনেকৈ অখমিৰ হৈছা, তেনেকৈ, সনা পিঠা গুড়িৰ নতুন লদাৰ নিচিনা হ'বলৈ, পুৰণি খমিৰ দূৰ কৰা। কাৰণ আমাৰ নিস্তাৰ পৰ্বৰ মেৰা পোৱালি যি স্বীষ্ট, তেওঁক বলিদান কৰা হ'ল। *কৰিষ্টীয়া ৫ঃ ৭*

পাছে বাৰ জনৰ মাজৰ এজন যি ঈশ্বৰিয়োতীয়া যিহুদা, তেওঁ যীচুক প্ৰধান পুৰোহিত সকলৰ হাতত শোধাই দিবলৈ, তেওঁ বিলাকৰ ওচৰলৈ গ'ল। তেওঁ বিলাকে তেওঁৰ কথা শুনি, আনন্দিত হৈ, তেওঁক ধন দিবলৈ অঙ্গীকাৰ কৰিলে। তাতে তেওঁ তেওঁক সুবিধামতে শোধাই দিবলৈ উপায় বিচাৰিলে।

মাৰ্ক ১৪ : ১০, ১১ পদ

গেৎচিমানী বাৰীত যীচুৰ আন্তৰিক যাতনা, তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকে সৈতে গেৎচিমানী নামেৰে এখন ঠাইলৈ গৈ, তেওঁৰ শিষ্যবিলাকক ক'লে, মই সৌখিনিলৈ গৈ প্ৰাৰ্থনা কৰো মানে, তোমালোক ইয়াতে বহি থাকা।

পাছে তেওঁ পিতৰক আৰু চিবদিয়ৰ পুতেক

দুজনক লগত নিলে, আৰু শোকাকুল আৰু ব্যাকুল হ'বলৈ ধৰিলে।

পাছে তেওঁ অলপ আগুৱাই গৈ উবুৰি হৈ পৰি, প্ৰাৰ্থনা কৰি ক'লে হে মোৰ পিতৃ, যদি হ'ব পাৰে, তেন্তে এই পান - পাত্ৰ মোৰ পৰা দূৰ হওঁক; তথাপি মোৰ ইচ্ছাৰ দৰে নহয়; তোমাৰ ইচ্ছাৰ দৰে হওঁক।

মথি ২৬ : ৩৭, ৩৯ পদ

তাতে যিহুদাই সৈন্যদল আৰু প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচী বিলাকৰ পৰা টেকেলাবোৰক পাই, জোঁৰ, আৰিয়া, আৰু অস্ত্ৰ শস্ত্ৰ লৈ, ঠাইত উপস্থিত হ'ল। তেতিয়া সৈন্যদল, সেনাপতি, আৰু যিহুদি বিলাকৰ টেকেলাবোৰে যীচুক ধৰি বান্ধি।

যোহন ১৮ : ৩, ১২ পদ

যীচুক দণ্ডাঙ্গা দি ত্ৰুচবিদ্ধ কৰা হৈছিল

পাছে ৰাতিপুৱালত সকলো প্ৰধান পুৰোহিত আৰু সমাজৰ বৃদ্ধ সকলে, যীচুক বধ কৰিবলৈ তেওঁৰ বিৰুদ্ধে মন্ত্ৰণা কৰিলে, আৰু তেওঁক বান্ধি লৈ গৈ পীলাত নামেৰে দেশাধিপতিৰ হাতত শোধাই দিলে। পীলাতে তেওঁবিলাকক ক'লে, তেনেহ'লে খ্ৰীষ্ট বোলা যীচুক মই কি কৰিম? সকলোৱে ক'লে, তাক ত্ৰুচত দিয়া হওঁক।

মথি ২৭ : ১-২, ২২

তেতিয়া নমান বজাত তেওঁ বিলাকে তেওঁক ত্ৰুচত দিলে আৰু যিহুদী বিলাকৰ ৰজা, এই বুলি তেওঁৰ অপৰাধৰ জাননী ওপৰত লিখা আছিল আৰু তেওঁৰ সোঁফালে এজন, বাওঁফালে এজন,

এইদৰে দুজন ডকাইতক তেওঁৰ লগত ত্ৰুচত দিলে। পাছে অহাযোৱা কৰা বাটৰাবোৰে মূৰ জোকাৰি নিন্দা কৰি ক'লে, হেৰৌ মন্দিৰ নষ্ট কৰোঁতা, আৰু তিন দিনৰ ভিতৰত সাঁজোতা, নিজকে ৰক্ষা কৰ, আৰু ত্ৰুচৰ পৰা নাম। সেইদৰে প্ৰধান পুৰোহিত - সকলেও অধ্যাপক সকলে সৈতে বিদ্ৰূপ কৰি পৰস্পৰে ক'লে, সি আনক ৰক্ষা কৰিলে, নিজকে ৰক্ষা কৰিব নোৱাৰে।

মাৰ্ক ১৫ : ২৫-৩১

পাছে যীচুৱে বৰ মাতোৰে আটাই পাৰি ক'লে, হে পিতৃ তোমাৰ হাতত মোৰ আত্মা সম্পৰ্ণ কৰিছো এই বুলি তেওঁ প্ৰাণ এৰিলে। লুক ২৩ : ৪৬

পাছে বাৰ বজাৰ পৰা তিনি বজালৈকে,
গোটেইখন দেশৰ ওপৰত আন্ধাৰ হ'ল।

মথি ২৭ : ৪৫ পদ

পাছে যীচুৱে আকৌ বৰ মাতেৰে ৰিঙিয়াই,
প্ৰাণত্যাগ কৰিলে। আৰু চোৱা, মন্দিৰৰ আঁৰ
কাপোৰ ওপৰৰ পৰা তললৈকে ফাটি দুছিটা হ'ল,
পাছে এশৰ সেনা পতিয়ে আৰু তেওঁৰ লগত
যীচুক পহৰা দি থকাবিলাকে, এইদৰে ভূমিকম্প
আদি কৰি হোৱা ঘটনা দেখি বৰ ভয় পাই ক'লে,
এওঁ স্বৰূপেই ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।

মথি ২৭ : ৫০, ৫১, ৫৪ পদ

তাতে সেনা বিলাকে আহি, যীচুৰ লগত

ত্ৰুচত দিয়া, প্ৰথম দ্বিতীয় জনৰো ভৰি ভাঙিলে।
আৰু শাস্ত্ৰে আকৌ আন ঠাইত কৈছে,
তেওঁবিলাকে যি জনক বিন্ধিলে, সেই জনলৈ
চাব।

যোহন ১৯ : ৩২, ৩৭ পদ

কিন্তু তোমালোকে সেই পবিত্ৰ আৰু ধাৰ্মিক
জনাক অস্বীকাৰ কৰি, নৰ - বধী এটাকহে যেন
তোমালোকক দিব, এনে যাচনা কৰিলা। আৰু
সেই জীৱনৰ অধিকাৰীকে বধ কৰিলাইক, কিন্তু
ঈশ্বৰে মৃতবিলাকৰ মাজৰ পৰা তেওঁক তুলিলে,
তাৰ সাক্ষী আমি আছোঁ।

পাঁচনি কৰ্ম্ম ৩ : ১৪, ১৫ পদ।

যীচুৰ কবৰস্থ হ'ল, কিন্তু তৃতীয় দিনা পুনৰ্জীৱিত হ'ল

পাছদিনা অৰ্থাৎ আয়োজন দিনৰ পাছ দিনা, প্রধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচী বিলাকে পীলাতৰ ওচৰত গোট খাই ক'লে...এই কথা আমাৰ মনত পৰিছে। এই হেতুকে তৃতীয় দিনলৈকে তাৰ মৈদাম ৰাখিবলৈ আজ্ঞা দিয়ক, কিজানি তাৰ শিষ্যবোৰে আহি তাক চুৰকৈ নি...প্রথম ভ্ৰান্তিতকৈও শেষ ভ্ৰান্তি হানিজনক হ'ব। পীলাতে তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকে এদল চম্ভৰী পাবা; যোৱা, তোমালোকে যেনেকৈ পাবা...শিলচটাত মোহৰ মাৰি, চম্ভৰীদলৰ দ্বাৰাই মৈদাম ৰখালে।

মথি ২৭ : ৬২-৬৬ পদ

পাছে যীচু ধৰ্ম্মধামৰ পৰা ওলাই যাওঁতে তেওঁৰ শিষ্যবিলাকে তেওঁক ধৰ্ম্মধামৰ গাঁথনিবোৰ দেখুৱাবলৈ ওচৰলৈ আহিল। কিন্তু তেওঁ উত্তৰ

দি তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকে এই সকলোকে নেদেখিছা নে? মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, যি শিল পেলোৱা নহ'ব...শিষ্য বিলাকে গুপতে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, এইবোৰ কেতিয়া হ'ব? আৰু আপোনাৰ আগমন আৰু এই জগতৰ শেষ হোৱাৰ চিন কি? তাক আমাক কওঁক। তেতিয়া যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, কোনেওঁ যেন তোমালোকক নুভূলায়, তালৈ সাৱধান হোৱা। কিয়নো অনেকে মোৰ নামেৰে আহি, মই খ্ৰীষ্ট বুলি অনেকক ভুলাব। আৰু তোমালোকে ৰণৰ কথা আৰু যুদ্ধৰ সম্ভাৱনাৰ বাতৰি শুনিবা, সাৱধান হোৱা, ব্যাকুল নহ'বা, কিয়নো এইদৰে ঘটিব লাগে; কিন্তু তেতিয়াওঁ শেষ নৌ হয়।

মথি ২৪ : ১-৬ পদ

আৰু তেওঁক মৈদাম দিয়া হ'ল, আৰু শাস্ত্ৰ অনুসাৰে তৃতীয় দিনা তোলা হ'ল।

১ কৰিষ্টীয় ১৫ : ৪

মই মোৰ প্ৰাণ পুনৰায় ল'বলৈ তাক এৰি দিওঁ; এই হেতুকে পিতৃয়ে মোক প্ৰেম কৰে। কোনোবাই মোৰ পৰা তাক কাঢ়ি নিয়ে, এনে নহয়; মই নিজেই তাক এৰি দিওঁ। তাক এৰি দিবলৈ মোৰ ক্ষমতা আছে, আৰু তাক পুনৰায় ল'বলৈকো মোৰ ক্ষমতা আছে, এই আদেশ মোৰ পিতৃৰ পৰা পালো। যোহন ১০ : ১৭-১৮ পদ

তেওঁ চিৰকাললৈকে মৃত্যুক গ্ৰাস কৰিলে, আৰু প্ৰভু যিহোৱাই সকলোৰে মুখৰ পৰা চকুলো মচিব, আৰু গোটেই পৃথিৱীৰ পৰা নিজ প্ৰজাবিলাকৰ দুৰ্নাম দূৰ কৰিব; কিয়নো যিহোৱাই এই কথা ক'লে। যিচয়া ২৫ : ৮ পদ

মই প্ৰথম আৰু শেষ, জীয়াই থকা জনা; মই মৃত্যু হ'লো, আৰু চোৱা, অনন্ত কাললৈকে জীয়াই আছো; আৰু মৃত্যুৰও পৰলোকৰও চাবিবোৰ মোৰ হাতত আছে। প্ৰকাশিত বাক্য ১ : ১৮

হে মৃত্যু, তোমাৰ জয় ক'ত? হে মৃত্যু, তোমাৰ ছল ক'ত? মৃত্যুৰ ছল পাপ, আৰু পাপৰ বল বিধান, কিন্তু ধন্য ঈশ্বৰ, তেওঁ আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই আমাক জয় দান কৰে।

১ কৰিষ্টীয় ১৫ : ৫৫-৫৭ পদ

তোমালোকে ইয়াত বিস্ময় নামানিবা, কিয়নো যি কালত মৈদামত থকা সকলোৱে তেওঁৰ মাত শুনি, সৎকৰ্ম্ম কৰাবিলাক জীৱনৰ পুনৰু থানলৈ, আৰু কুকৰ্ম্ম কৰাবিলাক সোধ বিচাৰৰ পুনৰু থানলৈ ওলাব, সেই কাল আহিছে।

যোহন ৫ : ২৮, ২৯ পদ

পুনৰুত্থানৰ পিছত যীচুৱে দেখা দিছিল

সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনা, ৰাতিপুৱা তেওঁ পুনৰুত্থিত হৈ যি গৰাকীৰ পৰা সাতোটা ভূত খেদাইছিল, সেই মঞ্চলীনী মৰিয়মক প্ৰথমতে দেখা দিলে।

তাৰ পাছত তেওঁলোকৰ দুজনে ফুৰী, গাৰলৈ যাওঁতে, তেওঁ অন্য ৰূপ ধৰি, তেওঁলোকক দেখা দিলে।

মাৰ্ক ১৬ : ৯, ১২ পদ

তাতে সেই দিনাৰ, অৰ্থাৎ সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনাৰ সন্ধ্যা বেলিকা, যেতিয়া শিষ্যবিলাক থকা ঠাইৰ দুৱাৰবোৰ যিহুদীবিলাকৰ ভয়ত বন্ধ কৰা হ'ল, তেতিয়া যীচুৱে আহি, মাজত ঠিয় হৈ তেওঁলোকক ক'লে তোমালোকৰ শাস্তি হওঁক। ইয়াকে বুলি তেওঁ তেওঁলোকক হাত দুখন আৰু কোষ দেখুৱালে। তাতে শিষ্যবিলাকে প্ৰভুক দেখি আনন্দ কৰিলে।

যোহন ২০ : ১৯-২০ পদ

আৰু তেওঁ কৈফাক দেখা দিলে, পাছে সেইবাৰ জনক আৰু তাৰ পাছত পাঁচ শতকৈ অধিক ভাই বিলাককো একে সময়তে দেখা দিলে তেওঁবিলাকৰ অধিক ভাগ এতিয়া লৈকে আছে, কিন্তু কোনো কোনো নিদ্ৰিত হ'ল।

পাছে যাকোৱক, আৰু তাৰ পাছত সকলো পাঁচনিক তেওঁ দেখা দিলে।

১ কৰিন্থীয়া ১৫ : ৫, ৭ পদ

লোকে তেওঁক কাঠত আৰি বধ কৰিলে, কিন্তু তিন দিনৰ দিনা ঈশ্বৰে তেওঁক তুলি, প্ৰকাশিত হ'বলৈ দিলে। আটাই মানুহৰ আগত নহয়, কিন্তু তেওঁ মৃতবিলাকৰ মাজৰ পৰা উঠাৰ পাছত তেওঁ হৈতে ভোজন পান কৰা ঈশ্বৰৰ মনোনীত সাক্ষী যি আমি আমাৰ আগতহে প্ৰকাশিত হ'বলৈ দিলে।

পাচনিৰ কৰ্ম ১০ : ৪০-৪১ পদ

তেতিয়া যীচুৰে ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকক ক'লে, বোলে, স্বৰ্গত আৰু পৃথিৱীত সকলো ক্ষমতা মোক দিয়া হ'ল। এই হেতুকে তোমালোক যোৱা; আৰু সকলো জাতিকে শিষ্য কৰি, পিতৃ, পুত্ৰ, আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰ নামেৰে তেওঁবিলাকক বাপ্তাইজ কৰা, আৰু মই যি যি আঞ্জা তোমালোকক দিলোঁ, সেই সকলোকে পালন কৰিবলৈ তেওঁ বিলাকক শিক্ষা দিয়া। আৰু চোৱা; জগতৰ শেষলৈকে মই সদায় তোমালোকৰ সঙ্গ সঙ্গ আছোঁ।

মথি ২৮ : ১৮-২০ পদ

কিন্তু যেতিয়া তোমালোকৰ ওপৰলৈ পবিত্ৰ আত্মা আহিব, তেতিয়া তোমালোকে শক্তি পাবা। আৰু যিকচালেম আদি কৰি গোটেই যিহুদিয়া আৰু চমৰিয়া দেশত, আৰু পৃথিৱীৰ সীমালৈকে

তোমালোক মোৰ সাক্ষী হ'বা। এই কথা ক'লত, তেওঁলোকে চাই থাকোঁতে থাকোঁতেই, তেওঁক ওপৰলৈ নিয়া হ'ল, আৰু তেওঁ চকুৰ আগৰে পৰা তেওঁক মেঘে ল'লে। তেওঁ যাওঁতে, তেওঁবিলাকে আকাশলৈ একেথৰে চাই থাকোঁতেই, চোৱা, বগা কাপোৰ পিন্ধা দুজন লোকে তেওঁলোকৰ ওচৰতে থিয়হৈ তেওঁলোকক ক'লে।

পাঁচনি কৰ্ম ১ঃ৮-১০

এই দৰে তেওঁলোকে সৈতে কথা হোৱাৰ পাছত, প্ৰভু যীচুক স্বৰ্গলৈ নিয়াহল, আৰু তেওঁ ঈশ্বৰৰ সোঁহাতে বহিল। পাছে তেওঁলোকে ওলাই গৈ, সকলো ঠাইতে ঘোষণা কৰিব ধৰিলে, আৰু প্ৰভুৱে লগে লগে কাৰ্য্য কৰি, সেই অনুগামী চিনৰ দ্বাৰাই বাক্য সপ্ৰমাণ কৰিলে। আমেন

মাৰ্ক ১৬ : ১৯-২০ পদ

যীচু প্ৰতিজ্ঞা কৰাৰ দৰে পবিত্ৰ আত্মা আহিল

আৰু মই পিতৃৰ আগত নিবেদন কৰিম, তাতে তোমালোকে সৈতে সদায় থাকিবলৈ তেওঁ আন এজন সহায়কভাৱে, অৰ্থাৎ সত্যৰ আত্মা তোমালোকক দিব। জগতে তেওঁক গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰে, কিয়নো জগতে তেওঁক নেদেখে, আৰু নাজানেও, তোমালোকে হ'লে তেওঁক জানা, কিয়নো তেওঁ তোমালোকে সৈতে নিবাস কৰে, আৰু তোমালোকৰ অন্তৰত থাকিব, মই তোমালোকক অনাথকৈ এৰি নাযাওঁ; তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিম।

যোহন ১৪ : ১৬-১৮

পঞ্চাশ দিনীয়া পৰ্ব উ পস্থিত হ'লত তেওঁবিলাক সকলোৱে একেলগে এঠাইত গোট খাই আছিল, সেই সময়ত অতিশয় বেগেৰে যোৱা

বৰ বতাহৰ নিচিনা এটা শব্দসেই শব্দ আকাশৰ অকস্মাতে আহি যি ঘৰত তেওঁবিলাক বহি আছিল সেই গোটেই ঘৰ জুৰিলে। তেতিয়া তেওঁ বিলাকৰ আগত জুইৰ নিচিনা জিবা ওলাই বেলেগ বেলেগ হৈ প্ৰতি জনৰ ওপৰত বৈ থাকিল। তাতে তেওঁবিলাক সকলোৱে পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ, আত্মাই ক'বলৈ দিয়াৰ দৰে আন আন ভাষাৰে কথা ক'বলৈ ধৰিলে। *পাঁচনি কৰ্ম ২ : ১-৪ পদ*

সেই যীচুকে ঈশ্বৰে পুনৰায় তুলিলে, তাৰ সাক্ষী আমি সকলো আছো, এতেকে তেওঁ ঈশ্বৰৰ সোঁ হাতেৰে ওখ পদ পাই, আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰ বিষয়ে পিতৃৰ পৰা প্ৰতিজ্ঞা পাই, তোমালোকে যিহকে দেখি, শুনি আছা তাকে তেওঁ বাকি দিলে।

পাঁচনি কৰ্ম ২ : ৩২-৩৩

তোমালোক মোৰ থাকা ময়ো তোমালোকত থাকিম দ্রাক্ষালতাত লাগি নাথাকিলে ডালে, যেনেকৈ আপোনা - আপুনি গুটি ধৰিব নোৱাৰে, তেনেকৈ মোত নাথাকিলে তোমালোক নোৱাৰা মেয়েই দ্রাক্ষালতা, তোমালোক ডাল, যি জন মোত থাকে, আৰু ময়ো যি জনত থাকো, সেই জন বহু ফলৱান হয়, কিয়নো মোৰ বাহিৰে তোমালোকে একো কৰিব নোৱাৰা।

যোহন ১৫ : ৪-৫ পদ

মই খ্ৰীষ্ট সৈতে ত্ৰুচত হত হ'লোঁ মই জীছোঁ বুলিলেও সেয়ে আৰু মই নহয়, খ্ৰীষ্টহে সোত জীছে, কিন্তু যি জীৱন এতিয়া মোৰ শৰীৰত আছে, মোক প্ৰেম কৰা, আৰু মোৰ কাৰণে নিজকে সৰ্মপন কৰা ঈশ্বৰৰ পুত্ৰত কৰা বিশ্বাসত হে মই

সেই জীৱন যাপন কৰিছোঁ।

গালাতীয়া ২ : ২০ পদ

তেওঁ নিজ প্ৰতাপৰূপ ধনৰ দৰে নিজ আত্মাৰ দ্বাৰাই আন্তৰিক পুৰুষৰ সন্মুখে তোমালোকক শক্তিতে শক্তিমন্ত হ'বলৈ দিয়ক। আৰু বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই তোমালোকৰ হৃদয়ত খ্ৰীষ্টক বাস কৰিবলৈ দিয়ক।

ইফিচীয়া ৩ : ১৬-১৭ পদ

আৰু যিবিলাক মাংসৰ বশত আছে, তেওঁবিলাকে ঈশ্বৰক সন্তুষ্ট কৰিব নোৱাৰে কিন্তু ঈশ্বৰৰ আত্মা যদি তোমালোকৰ অন্তৰত থাকে তেন্তে তোমালোক মাংসৰবশত নহয়, আত্মাৰ বশতহে আছা। কিন্তু যি জনত খ্ৰীষ্টৰ আত্মা নাই, তেওঁ খ্ৰীষ্টৰ নহয়।

ৰোমীয়া ৮ : ৮-৯ পদ

যীচু মহিমান্বিত হ'ল

তথাপি দূত বিলাকতকৈ যি জনা অলপ হে সৰু কৰা হ'ল সেই যীচুক দেখিছো তেওঁৰ মৃত্যুৰ ভোগৰ কাৰণে প্ৰতাপ আৰু সমাদৰ স্বৰূপ মুকুটেৰে বিভূষিত থাকে ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহত সকলোৰে কাৰণে তেওঁৰ মৃত্যুৰ সম্বাদ পায় এয়ে সেই মৃত্যুৰ ভাগৰ উদ্দেশ্যে। *ইব্ৰী ২ : ৯ পদ*

কিয়নো এওঁ মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ এওঁতেই মই পৰম সন্তুষ্ট, মহিমা যুক্ত প্ৰতাপেৰে তেওঁলৈ অহা এই বাণীৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ পিতৃ ঈশ্বৰৰ পৰা সমাদৰ আৰু গৌৰৱ পাইছিল আৰু আমি তেওঁৰ লগত পবিত্ৰ পৰ্বতত থাকোতে স্বৰ্গৰ পৰা অহা সেই বাণী নিজে শুনিলো। *২ পিতৰ ১ : ১৭-১৮ পদ*

ঘুৰিলত সাতোটা সোণৰ দীপা ধাৰা আৰু সেই

দীপা ধাৰা কেইটাৰ মাজত মানুহৰ পুত্ৰৰ নিচিনা এজনক দেখিলো, তেওঁৰ ভৰি লৈকে বস্ত্ৰ পিন্ধা আৰু বুকু সোণৰ টঙালিৰে বন্ধা তেওঁৰ মূৰ আৰু চুলি বগা বগা মেৰৰ নোমৰ আৰু হিমৰ নিচিনা তেওঁৰ চকু অগ্নি শিখাৰ তুল্য তেওঁৰ চৰণত অগ্নি কুণ্ডত জিলিকি থকা চকা পিতলৰ নিচিনা। আৰু তেওঁৰ সোঁ হাতত সাতোটা তৰা আছে, তেওঁৰ মুখৰ পৰা দুখৰীয়া চুকা তৰোৱাল এখন ওলাই আৰু তেওঁৰ বদন নিজৰ শক্তিৰে ওলোৱা সূৰ্য্যৰ নিচিনা। তেওঁকে দেখি মই মৰাৰ নিচিনা হৈ তেওঁৰ চৰণত পৰিলো। তাতে তেওঁ নিজৰ সোঁহাত মোৰ গাত দি ক'লে ভয় নকৰিবা।

প্ৰকাশিত বাক্য ১ : ১৩-১৭ পদ

তথাপি তোমাৰ বিৰুদ্ধে মোৰ কথা আছে যে, তুমি তোমাৰ প্ৰথম প্ৰেম এৰিলা। এতেকে তুমি ক'ৰ পৰা পৰিলা, তাক সোঁৱৰণ কৰা; আৰু মন পালটাই প্ৰথম কৰ্ম কৰা, নতুবা, তুমি মন নাপালা টালে, মই তোমাৰ তাত উপস্থিত হৈ, তোমাৰ দীপাধাৰ নিজ ঠাইৰ পৰা দূৰ কৰিম।

প্ৰকাশিত বাক্য ২ : ৪-৫ পদ

তুমি অলপতে যি যি দুখ ভোগ কৰিবা, তালৈ ভয় নকৰিবা; চোৱা, তোমালোকৰ পৰীক্ষাৰ অৰ্থে, চয়তানে তোমালোকৰ কোনো কোনোক বন্দীশালত পেলাবলৈ উদ্যত আছে তাতে দহ দিনলৈকে তোমালোকৰ ক্লেশ হ'ব। তুমি মৃত্যু পৰ্য্যন্ত বিশ্বাসী হৈ থাকা; তাতে মই জীৱনৰূপ কিৰিটি তোমাক দিম।

প্ৰকাশিত বাক্য ২ : ১০ পদ

যি জনে জয় কৰে, তেওঁ সেই দৰে বগা

বস্ত্ৰেৰে বিভূষিত হ'ব; আৰু মই জীৱনপুষ্টকৰ পৰা তেওঁৰ নাম নুগুচাম; কিন্তু মোৰ পিতৃৰ সাক্ষাতে আৰু তেওঁৰ দূত বিলাকৰো সাক্ষাতে মই তেওঁৰ নাম স্বীকাৰ কৰিম।

প্ৰকাশিত বাক্য ৩ : ৫

এই দৰে, তপতো নোহোৱা চৈচা ও নোহোৱা কেৱল কুছমীয়া হোৱাত, মই নিজ মুখৰ পৰা তোমাক বাঁতিয়াই পেলাবলৈ উদ্যত আছোঁ। যি যি মানুহক মই প্ৰীতি কৰোঁ সেই সকলোকে অনুযোগ কৰোঁ, আৰু শাস্তি দিওঁ। এই কাৰণে তুমি উদ্যোগী হৈ, মন পালটোৱা। চোৱা, মই দুৱাৰত ঠিয় হৈ টুকুৰিয়াই থাকোঁ; কোনোৱে যদি মোৰ মাত শুনি দুৱাৰ মেলে তেন্তে মই তেওঁৰ তাত সোমাই তেওঁৰে সৈতে ভোজন কৰিম, আৰু তেওঁ মোৰে সৈতে ভোজন কৰিব।

প্ৰকাশিত ৩:১৯,২০

আজি যীচু কি কৰি আছে

কিন্তু তেওঁ হ'লে, একমাত্ৰ পাপাৰ্থক বলিদান উৎসৰ্গ কৰি সদাকালৰ অৰ্থে ঈশ্বৰৰ সোঁফালে বহি।
ইব্ৰী ১০ঃ১২

এতেকে স্বৰ্গবোৰৰ মাজেদি যোৱা এনে মহান এজনা, অৰ্থাৎ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ যীচু আমাৰ মহা - পুৰোহিত হোৱাতে, আহাঁ আমি স্বীকাৰ কৰা ধৰ্ম্ম দৃঢ়কৈ ধৰি ৰাখোঁহক, কিয়নো আমাৰ যি মহা - পুৰোহিত, তেওঁয়ে আমাৰ দুৰ্বলতাত হোৱা দুখত দুঃখিত হ'ব নোৱাৰে, এনে নহয়; কিন্তু তেওঁ বিনা পাপে সকলো বিষয়ত আমাৰ দৰে পৰীক্ষিত হৈছিল এতেকে আহাঁ, আমি দয়া লাভ কৰিবলৈ, আৰু সময়ৰ উপযুক্ত উপকাৰৰ অৰ্থে অনুগ্ৰহৰ পাবলৈ সাহেৰে অনুগ্ৰহৰ সিংহাসনৰ ওচৰ লৈ চাপি যাওঁহক।
ইব্ৰী ৪ঃ ১৪-১৬

কিন্তু তেওঁ হ'লে অনন্ত কাললৈকে থকাৰ

কাৰণে, সলনি নোহোৱা পৌৰোহিত্যৰ অধিকাৰী হৈছে। এই কাৰণে যিবিলাক তেওঁৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ ওচৰ চাপে, তেওঁ তেওঁবিলাকৰ কাৰণে নিবেদন কৰিবলৈ সদায়, জীয়াই থকাত সদা কালৰ অৰ্থে তেওঁবিলাকৰ পৰিত্ৰাণ কৰিব পাৰে।

ইব্ৰী ৭ঃ ২৪-২৫

তোমালোকৰ স্বভাৱ নিল্লোৰ্ড হওঁক তোমালোকৰ যি আছে তাতে সন্তুষ্ট হৈ থাকা, কিয়নো তেৰে কৈছে, মই তোমাক কেতিয়াও নেৰিম, কেতিয়াও ত্যাগ নকৰিম এতেকে আমি সাহেৰে ক'ব পাৰোঁ যে, প্ৰভু মোৰ সহায় কৰ্তা, মই ভয় নকৰিম মানুহে মোক কি কৰিব?

ইব্ৰী ১৩ঃ ৫-৬

যীচু খ্ৰীষ্ট কালি, আজি, আৰু সদাকাললৈকে সেই একে হৈ আছে।
ইব্ৰী ১৩ঃ ৮

আৰু মই তোমালোকলৈ যদি ঠাই যুগুত কৰোঁগৈ, তেন্তে মই যি ঠাইত থাকোঁ, তোমালোকো সেই ঠাইতে যেন থাকিবলৈ পাবা, এই নিমিত্তে মই আকৌ আহি তোমালোকক মোৰ ওচৰলৈ লৈ যাম।

যোহন ১৪ : ৩ পদ

কাৰণ জয়ধ্বনি, প্ৰধান স্বৰ্গদূতৰ মাত, আৰু ঈশ্বৰৰ তুৰী বাদ্যে সৈতে প্ৰভু নিজে স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহিবলৈ আৰু খ্ৰীষ্টৰ আশ্ৰয়ত মৰা লোকবিলাকেই প্ৰথমে উঠিব।

পাছে আমি জীৱিত থকা অৱশিষ্ট লোক বিলাক আকাশত প্ৰভুৰ লগ ল'বলৈ, তেওঁবিলাকে সৈতে মেঘৰথত তুলি নিয়া হ'ম।

১ থিচলনীকীয়া ৪ : ১৬-১৭

কিয়নো বিজুলীয়ে যেনেকৈ পূব ফালৰ পৰা ওলাই, পশ্চিম ফাললৈকে প্ৰকাশ কৰে, সেইদৰে মানুহৰ পুত্ৰৰো আগমন হ'ব। তেতিয়া আকাশত মানুহৰ পুত্ৰৰ চিন প্ৰকাশিত হ'ব; আৰু তেতিয়া পৃথিৱীৰ সকলো ফৈদে হিয়া ভকুৱাব, আৰু আকাশৰ মেঘৰ ওপৰত মানুহৰ পুত্ৰক; পৰাক্ৰমৰ আৰু মহা প্ৰতাপেৰে অহা দেখিব। তেতিয়া তুৰীৰ মহা শব্দেৰে তেওঁ নিজৰ দূতবিলাকক আনি গোটাৰ।

মথি ২৪ : ২৭, ৩০-৩১ পদ

কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰ নিজৰ পিতৃৰ প্ৰভাৱেৰে দূতবিলাকক লগতলৈ আহিবলৈ উদ্যত হৈছে; আৰু তেওঁ তেতিয়া, প্ৰতিজনক নিজৰ কৰ্মৰ অনুসাৰে প্ৰতিদান দিব।

মথি ১৬ : ২৭ পদ

যীচুৰে জগতৰ বিচাৰ কৰিব

ঈশ্বৰে সেই অজ্ঞানতাৰ কাল সহিলে; কিন্তু এতিয়া সকলো ঠাইতে আটাই মানুহক মন পালটাবলৈ আজ্ঞা দিছে। কিয়নো যি দিনা তেওঁ নিজে নিৰূপন কৰা মানুহজনৰ দ্বাৰাই ধৰ্মৰূপে জগতৰ সোধ বিচাৰ কৰিব, ... আৰু তেওঁ মৃত বিলাকৰ মাজৰ পৰা তুলি, সকলোৰে আগত বিশ্বাস যোগ্য প্ৰমাণ দিলে।

পাচনি কৰ্ম্ম ১৭ঃ ৩০, ৩১ পদ

সেই দিনা অনেকে মোক ক'ব, হে প্ৰভু, ... আৰু তোমাৰ নামেৰে ভুতবোৰক খেদোৱা নাইনে? তোমাৰ নামেৰে অনেক পৰাক্ৰম কাৰ্য্য কৰা নাইনে? তেতিয়া মই সিহঁতক স্পষ্টকৈ কম মই তহঁতক কেতিয়াওঁ জনা নাই, হে অধৰ্ম্মাচাৰীবোৰ মোৰ ওচৰৰ পৰা দূৰ হ।

মথি ৭ ঃ ২২, ২৩ পদ

সেই দিনা আকাশ - মণ্ডলে হু হু শব্দ কৰি গুচি যাব, আৰু মূলবস্তুবোৰ দক্ষ হৈ লয় প্ৰাপ্ত হ'ব, আৰু পৃথিৱী আৰু তাৰ সকলো বস্তু পোৰা যাব, আৰু মূলবস্তুবোৰ দক্ষ হৈ লয় প্ৰাপ্ত হ'ব, আৰু পৃথিৱী আৰু তাৰ সকলো বস্তু পোৰা যাব। এইদৰে এই আটাইবোৰৰ লয়ৰ পাত্ৰ হোৱা দেখি, তোমালোকে ঈশ্বৰৰ সেই দিনৰ আগমনৰ অপেক্ষা আৰু আকাঙ্ক্ষা কৰি কৰি, সকলো পবিত্ৰ আচাৰ ব্যৱহাৰ আৰু ভক্তিৰে কেনেকুৱা লোক হোৱা উচিত? সেই দিনৰ কাৰণে আকাশ মণ্ডল পুৰি লয়প্ৰাপ্ত হ'ব, আৰু মূল বস্তুবোৰ দক্ষ হৈ গলি যাব। কিন্তু তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ দৰে, আমি নতুন আকাশ- মণ্ডল আৰু নতুন পৃথিৱীলৈ অপেক্ষা কৰি আছোঁ, সেইবোৰত ধাৰ্ম্মিকতা নিবাস কৰে।

২ পিতৰ ৩ ঃ ১০-১৩ পদ

এই হেতুকে স্বৰ্গত, পৃথিৱীত আৰু পৃথিৱীৰ তলত নিবাস কৰা সকলোয়ে যেন যীচুৰ নামত আঁঠু লৈ আৰু যীচুখ্ৰীষ্ট যে প্ৰভু, ইয়াক যেন পিতৃ ঈশ্বৰৰ গৌৰৱৰ অৰ্থে সকলো জিভাই স্বীকাৰ কৰে, এই কাৰণে ঈশ্বৰে তেওঁক অতি ওখ পদ দিলে, আৰু সকলো নামতকৈ শ্ৰেষ্ঠ তেওঁক দান কৰিলে।

ফিলিপিয়া ২ : ৯-১১

মই ৰাতি দৰ্শনত চাই দেখিলো, আকাশৰ মেঘত মানুহৰ পুত্ৰৰ নিচিনা এজনা পুৰুষ আহি সেই অনাদি কালৰ বৃদ্ধ জনাৰ গুৰিত উপস্থিত হ'ল, সেইজনাৰ আগলৈ তেওঁক অনা হ'ল। আৰু সকলো জাতিৰ, দেশৰ, আৰু ভাষাৰ লোক

বিলাকে তেওঁৰ সেৱা কৰিবৰ নিমিত্তে তেওঁক ৰাজ শাসন, মহিমা, আৰু ৰাজ্যভাৰ দিয়া হ'ল; তেওঁৰ ৰাজশাসন চিৰকালৰলৈকে থকা ৰাজ শাসন, সি কেতিয়াও লুপ্ত নহব; আৰু তেওঁৰ ৰাজ্য অবিনাশি।

দানিয়েল ৭ : ১৩-১৪

“হত হোৱা যি মেৰ পোৱালি, তেওঁৰেই পৰাক্ৰম, ধন, জ্ঞান, শক্তি, সমাদৰ, মহিমা, আৰু ধন্যবাদ পোৱাৰ যোগ্য।

প্ৰকাশিত বাক্য- ৫ : ১২

স্বৰ্গত এইবোৰ মহাবাণী হ'ল বোলে, এই জগতৰ ৰাজ্য, আমাৰ প্ৰভুৰ আৰু তেওঁৰ খ্ৰীষ্ট হ'ল; আৰু তেওঁৰ সদাসৰ্বদায় ৰাজ শাসন কৰিব।

প্ৰকাশিত বাক্য - ১১ : ১৫

যীচুৰে আপোনাক তেওঁলৈ অহাটো বিচাৰে

হে পৰিশ্রান্ত আৰু ভাৰাকান্ত লোক সকল মোৰ ওচৰলৈ আহা, মই তোমালোকক জিৰনি দিম মই নন্দ আৰু কোমল চিতৰ মানুহ, এই হেতুকে তোমালোকৰ ওপৰত মোৰ যুৱলি লোৱা আৰু মোৰ পৰা শিক্ষা লোৱা তাতে তোমালোকে নিজৰ নিজৰ মনত জিৰনি পাবা।

মথি ১১ : ২৮-২৯

চোৱা মই দুৱাৰত থিয় দি টুকুৰিয়াই থাকোঁ, কোনোৱে যদি মোৰ মাত শুনি দুৱাৰ মেলে, তেন্তে মই তেওঁৰ তাত সোমাই তেওঁৰে সৈতে ভোজন কৰিম, আৰু তেৰোঁ মোৰ সৈতে ভোজন কৰিব।

প্ৰকাশিত বাক্য ৩ : ২০ পদ

কোনো কোনোৱে যিহক পলম কৰা যেন জ্ঞান কৰে, প্ৰভুৱে নিজ প্ৰতিজ্ঞাৰ কথাত তেনে পলম

নকৰে কোনো যেন বিনষ্ট নহয়, কিন্তু সকলো যেন মন পালটনত প্ৰবৃত্ত হয়, তেওঁ এনে ইচ্ছা কৰি, তোমালোকলৈ দীৰ্ঘ সহিষ্ণু হয় কিন্তু চোৰৰ নিচিনা প্ৰভুৰ দিন আহিব। ২ পিতৰ ৩ : ৯ পদ

পিতৃয়ে মোক যি দি দিছে সেই সেই সকলোৱেই মোৰ ওচৰলৈ আহিব আৰু মোৰ ওচৰলৈ অহা জনক মই কোনোমতে বাহিৰ নকৰিম।

যোহন ৬ : ৩৭ পদ

আত্মা আৰু কন্যাই কয় আহাঁ আৰু যি জনে শুনে তেঁৰো বোলক আহাঁ; আৰু যি জনৰ পিয়াহ লাগে, তেওঁ আহক, যি জনে ইচ্ছা কৰে, তেওঁ বিনামূল্যে জীৱন জল গ্ৰহণ কৰক।

প্ৰকাশিত বাক্য ২২ : ১৭ পদ

আপুনি যীচুৰ লগত কি কৰিব?

পুত্ৰত বিশ্বাস কৰা জনৰ অনন্তজীৱন আছে; পুত্ৰক
অমান্য কৰা জনে জীৱনৰ দৰ্শন নাপাব।

যোহন ৩:৩৬

তথাপি যিমান মানুহে তেওঁক গ্ৰহণ কৰিলে, অৰ্থাৎ
তেওঁৰ নামত বিশ্বাস কৰিলে, সেই সকলোকে
ঈশ্বৰৰ সন্তান হ'বলৈ তেওঁ ক্ষমতা দিলে।

যোহন ১:১২

এতেকে তোমালোকে সকলো অশুচিতা আৰু
হিংসাৰ অধিকতা দূৰ কৰি, যি ৰোৱা বাক্য
তোমালোকৰ আত্মাৰ পৰিত্ৰাণ কৰিবৰ সমৰ্থ, তাক
নম্ৰ ভাৱে গ্ৰহণ কৰা।

যাকোব ১:২১

কাৰণ ধাৰ্মিকতাৰ নিমিত্তে হৃদয়েৰে বিশ্বাস কৰা
হয়; আৰু পৰিত্ৰাণৰ নিমিত্তে মুখেৰে স্বীকাৰ কৰা
হয়।

ৰোমীয়া ১০:৯

প্ৰাৰ্থনাৰ নিৰ্দেশনা

প্ৰিয় প্ৰভু যীচু,

মোক পাপৰ পৰা বচাবৰ বাবে ত্ৰুচৰ
ওপৰত মৰাৰ বাবে আপোনাক ধন্যবাদ দিছো।
মই যি বিলাক অসৎ কাম কৰিছো তাৰ বাবে ক্ষমা
বিচাৰিছো। মই এই সময়তে আপোনাক মোৰ
হৃদয়ত প্ৰভু আৰু উদ্ধাৰ কৰ্তা ৰূপে স্বীকাৰ
কৰিছো। মোক ঈশ্বৰৰ সন্তান বনোৱাৰ আপোনাৰ
যি প্ৰতিশ্ৰুতি তাক মই বিশ্বাস কৰিছো। মই
আপোনাৰ ওপৰত ভৰসা কৰিছো যাতে আপুনি
মোক দিন প্ৰতিদিন আপোনাৰ বাবে জীয়াই
থাকিবৰ বাবে যেন সমৰ্থবান কৰে।

আপোনাৰ নামত প্ৰাৰ্থনা জনাইছোঁ।

আমেন।

